

پەندى ئازارەكان كۆمەلە چىرۆك



نووسەر: سلیشان وههمی

كۆمەلە چىرۆكى

پەندى ئازارەكان

نووسىنى: سلىقان وەھمى رفعت

پىداچونەو: سلىقان وەھمى رفعت

بەرگ: ئارمان ھاوارى

پيشه‌کى

خویندنه‌وه، په‌کيکه له هۆکاره‌کانى کهم کردنه‌وهى نارمحه‌تیه‌کان، ئه‌توانیت وات لئیکات به داهاتوت گه‌شبین بیت، وه‌لى له هه‌ندیک چیرۆکیشدا، تراژیدیاپه‌کى وه‌ها هه‌یه، که وات لئ ده‌کات خۆت له شوینى کارئه‌کته‌ر مه‌کان دابنیت و هه‌ست به نازار مه‌کانیان بکه‌یت.

ئهم کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌ى له‌به‌ر ده‌ستى ئیوه‌ى خوینهر دایه، چیرۆکى ته‌مه‌نیکه، که تووره‌بووم له ده‌ست نازار کیشانى مرۆفه‌کان به‌هۆى کولتورى باوى کۆمه‌لگه. به‌هۆى هه‌ست نه‌کردنى تاک به به‌ر په‌رسياریه‌تى به‌رامبه‌ر ئه‌رکه‌کانیان و زۆر هۆکارى دیکه، لای من وابوو نووسین و ده‌ربرینى مه‌به‌سته‌کانمان له چیرۆک و شيعر وه‌رنوسراویکى دیکه‌دا، باشتريه‌ن رینگه‌یه بو گه‌ياندى په‌يامه جوړاوجۆره‌کانمان. بۆیه ئومید نه‌که‌م، ئه‌وه‌ى له دلى منه‌وه هه‌لقو‌لاوه بگات به دلى ئیوه.

بهیبوون

تەمەنم ۶ سألبوو، لە یەکیک لە کۆلانه کۆنەکانی شار نیشتهجیبوین. پربوو لەمنداڵ لەناو ئەو هەموو منداڵە کچیک هەبوو لە پراڤە بەدەر جوان بوو، ئەو ۸ سأل بوو و قژیکی پرەش و پروخساریکی ئەسمەر، دوو چاوی قاوہیی گەورە، کیش و بالای لەگەڵ تەمەنیدا گونجاو بوو. هەر جارێک بچومایەتە دەر مەو ئەوی لێ بوایە یاریم لەگەڵ منداڵەکان نەدەکرد، لەلای دایکم دا دەنیشتم و سەیری روخسارە بیگەردەکەیی بهیبوونم دەکرد، هەموو جارێک بەدایکم دەوت (دایکە بۆ وەک ئەو جوان نیم؟ سەیرکە بەی بچوکییە سەرنجی هەمووانی بۆ لای خۆی راکنشاو، هەمووان خوشیاندهوئ)، خودای میهرەبان تەواوی جوانیەکانی دونیای لەودا کۆکردبوو مەو، لەو کۆلاندەدا تەنھا گرنگی بە دوو منداڵ دەدرا یەکەمیان نازلی بوو کە کچیکی زەنگین بوو، دوو مەیان بهیبوون بوو کە جوانیەکەیی وەسف نە دەکرا.

پۆژان هات و پۆیشت بهیبوونی جوان گەورە دەبوو، گەیشتە پۆلی شەش جوانتر بوو بوو کچیکی بێدەنگ، زیرەک و هەست ناسک، من و ئەو لە یەک قوتابخانە بووین هەر جارێک کەسیک نازاری دابام ئەو وەک پالەوانێک دەهات و یارمەتی دەدام و ژیری دەکردمەو. من ناوم لێ نابوو (پالەوانەکەم) هەموو جارێک ناگادارم بوو دەیوت دایکت ئامانەتی منی کردووی تۆش هەر چیت ویست دوای وانەکان وەرە لای من،

منیش بهو دهنگه کزو ناسکهوه پیم دھوت باشه داده پالھوانه
 میهره بانه کهم، که وام پی دھوت به قاقا پی دهکھنی و ماچی
 رومھتی دھکردم و دھبیردھه پۆله کهم. هھموو جاریک
 جانتا کهشی بۆ هھل دھگرتھ دھبوت تۆ بچوکی ناتوانی ئھو
 کتیبانه به شانھکانت هھلگری.

رۆژی چوار شھمه بوو و بهرھو کۆتایی کاتی خویندن
 دھچوین، قوتابیان نارھه تھوون بهوھی هیندھیان نھماوه لهگھل
 هاوری نزیکهکانیان جوودابنھوه و بۆ ماوھهکی دریز پیکھوه
 له گۆرھپانی قوتابخانه یاری دووگۆلی و پھت پھتین ناکھن، بۆ
 ماوھهکی دریز مامۆستا کۆیان ناکاتھوه سرودی ئھی رھقیب و
 گۆرانی هھمهجووری مندالانھ بهیھک دھنگ بچرن. هھمووان
 جۆرھ بیزاریهکیان پیوه دیار بوو کھش و هھواھکی گھرم بوو
 لهپر نالھهک هات و هاوارو قیزھ قوتابیان بهرز بووھوه،
 هھمووان بهپھله چوینه دهرھوه هھر مامۆستایهک و مۆبایلکی
 بهدھسه بوو هاواری ئھکرد (ئھو بۆمبه لهکوئبوو؟ هھموتان
 باشن؟)، منیش ویلبووم بهدوای داده بهیبووندا چیتر نھمتوانی
 بهرگه بگرم چومه لای سھرپھرشتی پۆله کهیان بهدھنگیکی
 لھر زۆکهوه.

– مامۆستا، مامۆستا داده بهیبوونم کوانی پۆلی شھشه ئھو
 دیار نیه؟

– بهیبوون؟ بهر است بهیبوون لهکوئیه؟ تۆ لیر به دھدۆز مھوه.

منیش به هیمنی و تنۆک تنۆک فرمیسکم دهر شت دهمویست ئەو
 ناگادارم بی. زۆر دهرسام نینۆکه بچوکهکانی خۆمم به ددانه
 وردهکانم دهرتاند له ترسا، له پهر هاواری مامۆستا نهسرین
 بهرز بووهوه،

– بهریو بهر بهیوون باشنییه، ههموو روخساری خوینه.
 شوشه‌ی په‌نجه‌ره‌که کهوتوو به‌سه‌ریا پنیوسته ببه‌ینه
 نه‌خۆشخانه.

به‌یونی جوان چ روژانیکی ناخۆشی به‌سه‌ربرد، دادم
 جوانیه‌که‌ی له‌ده‌ستدا و روخساره پاکه‌که‌ی ئیستا شوینی ته‌قه‌لی
 پنیویه و جوانیه‌که‌ی نه‌هینشتوووه، ئیتر کهس گرنگی به‌و نادات
 له دانیشتوانی گهره‌ک، ناخر ئەو جوان نه‌مابوو و
 ده‌وله‌مندیش نه‌بوو، کهس گرنگی به‌و ناخه جوان و
 میهره‌بانه‌ی نه‌دا، گرنگی به‌و هه‌سته ناسکه‌ی نه‌دا، جگه له
 خیزانه‌که‌ی بۆ کهس گرنگ نه‌مابوو!

کۆتا تا‌قی کردنه‌وه‌مان بوو، له هۆلی تا‌قی کردنه‌وه دهرچووم
 داده میهره‌بانه‌که‌م بی‌نی ده‌گریا، ده‌سته بچوکه‌کانم خسته سه‌ر
 شانی.

-داده بۆ ده‌گریه‌ی چی بووه؟ باشنه‌بووی؟

+ له‌یلا من ترسناکم ئیستا، توش له‌من دهرسی؟ توش منت
 خۆشناوی؟ ئەها ههموو قوتابیان ههموو هاواری‌کانم ئیستا لیم
 دهرسن، هینده ناشرین بوم کهس گویم بۆ ناگری بۆ کهس
 گرنگ نیم!

-من ناترسم، تو نئیستاش له ههموو کچهکان جوانتری، ناخت جوانتره روخسارت جوانه.

ئهو زور ئازاری دهکیشا رهنکه زور خهیاالی جوانی دروست کردییت، بهلام وا خهیاالهکانی بوون به خولهمایش، لاوازبووبوو بهو ههموو قسانه، ئهوان تینهئهگهیشتن که خودا ویستی و ابووهو بهسهری هیناوه، لئی دهترسان ئاخر لهچی دهترسن؟ خو ئهو ههر ئهو بهیوونه جوانیه که چهن مانگیک پیش نیسته دهتاناسی، بهههر حال بهیوون گهورهبوو چوندهر مهوی لهبیری خوی بردبووهوه و میشکی ئالوزبووبوو، منیش زور ههولم دهدا دلخوشی بو بگهرینمهوه، بهلام منداالیک دهبی چی پی بکری؟

روژی لهدایکبونی کتییی (دوباره گول بگره بیسهلمینه وشک بونت ئهفسانهیه)م کرد بهدیاری بوی و ئاگام لیبوو زوربهی کاتهکانی به خویندنهوی کتیه جیاواز هکان بهری دهکرد، له قوتابخانهش بهردوام یهکهمی پولهکهیان بوو. پاش ماوهیهک بهیوون زور بههیز دهر دهکوت، پیدهکهنی و قسهی دهکرد و بووبوو به کهسیکی کومه لایهتی و جیاواز، هینده بهجوانی و به بههیزی رهفتاری دهکرد چیتر کهس قسهیهکی ناخوشی نهکرد به رویدا، سهرکهوتن لهدوای سهرکهوتن ژیان خوشیهکانی ئاراستهیی ئهوکرد، بهیونیش بهرمو لوتکه ههنگاوی دهنه. ئهو گهیشته زانکو بووبه پاریزهر ژیانی زور کهسی بزگار کرد، بیرکردنهوی زورکهسی گوری نیستا ئهو بههیزترین کچی شاره و جوانترین و میهرهباتترین ئافهته

ههمووان بریاریان دا ناخی ببینن، ههمووان ههستیان به جوانی ناخی کرد، چاویان کرایهوهو جوانهکانیان بینی. نیستا لهجیاتی روخسار، قسهکانی و کردار هکانی سهرنجی ههمووانی راکیشاوه، نیستا داده بهیبوونی پالهموان له گولهبهیبوون جوانتر ئەگهشیتهوه.

چ میهره بانیه که خودایه!، بههیزی و جوانی و میهره بانیه لهیهک کهسدا کۆبکهیتهوه، دواى ئەو ههموو ناخۆشی و نازاره دوباره پیکهینت کرد به میوانی و کۆشکی بچوکیت پرکرد له خهیاالی جوان، ژیانیت پرکرد له خۆشی و شادی و سهرکهوتن. ژیان جگه له بهیبوون له ئیمهشی گهیانند بۆ ئەوهی سهرکهوتوو بیت پروالتهیکی جوانت ناوی، بهلکو ناخیکی بههیز و کۆلندهری دهویت.

هئمن ئەو پیاوه به ئەزمونەى ئیستای منى درووست کرد

له خوارووی گهرهك، خانویهك كه روبهرهكهی ١٩٠م بوو، مهتبهخێكى بچوك و دووژوور دوابه‌دواى مه‌دبه‌خه‌كه ده‌هاتن و به‌شپوهى خانوه كونه‌كان درووست كرابوو و گۆرانكارى تیدا نه‌كرابوو. هه‌موو ئیواره‌یه‌ك پیاویكى با‌لا به‌رزى ریش و سمنل ئه‌ستورم ده‌بینى، له‌ مزگه‌وته‌كه‌وه به‌ گۆچانێكه‌وه به‌ پشتى چه‌ماوه‌وه هئواش هئواش ده‌گه‌رايه‌وه ماله‌ كپ و بیده‌نگه‌كه‌ى. زۆر لام سه‌یربوو كه ئەو ماله‌ نه‌ كه‌س هاتووچۆى ده‌کرد، نه‌ هه‌چ كه‌سى تری تیدا ده‌بینرا، جگه‌ له‌و پیاوه‌ پیره و كورێكى گه‌نج كه‌ دواتر تێگه‌هه‌شتم ئەو كوره‌ له‌ چێشتخانه‌ كار ده‌كات و كاتى ژمه‌ خوارده‌نه‌كان خواردن ده‌هه‌نیت، له‌به‌رامبه‌ردا مانگانه‌ پاره‌ وه‌ر ده‌گرئ، به‌لێ به‌تاسه‌وه بووم بزانه‌ ئەو ژيانه‌ چۆنه‌ و ئەو پیره‌ پیاوه‌ چیرۆكى ئەم ته‌نیايه‌ى چیه‌؟، رۆژێك كه‌ له‌ مزگه‌وت ده‌گه‌رايه‌وه‌و كه‌ش و هه‌وايه‌كى زۆر سارد و بارانای هه‌بوو شار، ده‌ستى ئەو مامه‌یه‌م گرت و بره‌و ماله‌كه‌ى بردم، هه‌ر به‌ده‌م رێگه‌وه‌ كۆمه‌لێ دووعای خێرى بۆ كردم و رهممه‌تى بۆ په‌روه‌ده‌ى دايبام نارد، كه‌ گه‌هه‌شتین فه‌رمووى ژووره‌وه‌ى كردم و پێكه‌وه‌ دانیه‌شتین و كه‌وتینه‌ گه‌فتوگۆ.

من؛ مامه‌ به‌ته‌نیا ده‌ژیت دياره‌؟

-به‌لێ رۆله‌ گیان.

-ئەوھى راستى بى دەمەوى ئەوھ بلىم.

من بىدەنگ بووم و دەترسام. ئەو رووخسارى، دەنگ و
كەسايەتى سامىكى لە دلى مروڤ دروست دەكرد، برۆ
كەوانىيە بەرزەكانى و سەيركردنە بەھىزەكانى ھەمەوى
ھۆكار بوون كە ھەست بەكەم كە تورە دەبىت و قسەكانى من
بەبىرئىزى و ھەردەگرىت.

-تكا ئەكەم ئەگەر بىرئىزى بە مەزنى خۆت بمبورو، بەلام
زۆر دەمىكە ئارەزوومە چىرۆكى تەنبايى تو ببىستم.

سەرم نەوى كرددوو وتى: -كى وتويەتى من تەنبايى؟؟ بەلام
ئەگەر تامەرزوى سەبەى بەيانى زوو و ھەرو بزانە كە چىرۆكى
من چىە.

زۆر دلخۆشبووم بەوھى رىگەى پىدام كە چىرۆكى ژيانى
بزانم، لەلام سەير بوو كە وتى تەنبايى نىم! بۆيە بە جۆش و
خروشىەكى زۆر ھەو چاوەرئى خۆر ھەلاتنم دەكرد و بە جۆرئ
نەم دەتوانى بەخوم. ھەركە خۆر ھەلھات و بووبە كاترئمىر
۷:۰۰ خۆم كردد بە مالى حاجىدا، ئەويش وا پى دەچوو
چاوەرئى كرددبم، وتم دەتوانى دەسپىبەكى؟ وتى كورى چاك
ھىندە پەلە مەكە.

بەھەر حال دەستى پىكرد و قومىكى لەو چايبە دا كە من ئامادەم
كرددوو لە مالى كەيدا، وتى؛ (من يەكەم مندالى خىزانەكەم بووم،
باوكم پىشمەرگە بوو لەو سەردەمە بە مانگ و بە چەندىن
حەفتە ھەندىك بە سالى پىشمەرگەكان خىزانەكانىان نەدەبىنى.

به هۆکاری ئهوهی که دایک و باوکم درهنگ یهکیان دهبینی، ههرچی سۆز و خۆشهویستی له دلی نافرهنهتیکی میهرهبانی وهک خاتوو نافیعهی دایکم ههبوو بهخشیبوووی بهمن.

تاوهکو بتوانیت نهبوونی باوکیشم بۆ پر بکاتهوه، بهلی دواي چهندین سال که من ۱۳ بۆ ۱۴ سال دهبووم دایکم دووانهیهکی بوو و دواي ده رۆژ ههوال هات که پینشمههگهکان برپاره بۆ سهردانی بگهڕینهوه به ههزاران ترس و لهرز چاو له دهرگا بووین و دایکم چاوهریی میردهکهی و منیش چاوهریی ئهو باوکهی که نهیتوانی بهرادهی پنیوست خۆشهویستیم بداتی دهکرد. بهلی باوکم گهرايهوه بهلام تنها لاشهی بوو به پروهیکی مردوو باوکمیان هینایهوه مالهکهمان، من ههر ئهورۆزهی که باوکم مرد گهورهبووم، بهبیویستی خۆم و بهبی ئهوهی ئامادهبم دهوو بيم به پیاوی مال و بيم به باوک بۆ ئهو منداله تازه له دایکبوانه، باوکم که زیاتر له سی مانگیوو خیزانهکهی نهدیوو، ئاواته خوازیوو ئهمجاره خیزاننیکي گهورهتر ببینی بهلام بهو ئاواتهوه سهری نایهوه و جوانمهههگ بوو. من دهمزانی که دایکم زۆر ئهستهه بوو بتوانی بمان، بۆیه قایلکرد که بمانبات بۆ شار و لهوئ من کار بکهه و بتوانم خۆمان بژییهههه، لهگهڵ ئهوهی که بچووک بووم ناچاربووم ههنگاوی گهوره بوهشینم.

لهدواي لهدهستدانی باوکم، دایکم زۆر لاواز و نارمهت بوو، ئهو نافرهنه سههرهراي ئهوهی کهمهترین کاتهکانی ژیانی لهگهڵ

هاوسره که ی بوو، به لّام سۆز و وهفایه کی کهم وینه له نیوانیان هه بوو.

ئیتتر ئهولا وازبوون و خرابیهی تهندروستی دایکم و ترسی له دهسندانی، خهوی شهوانی لی تۆراندبووم. ئاخیر ئه دایک بوو، باوک بوو، ئه و خۆشهویسته بوو که هه رپیاویک بۆ به هیزبوون و زالبوون به سه ر نارمه تهیه کان پێویسته تی، ئه و عیشه بوو که نارامی دهروونی هه ر لاویکی سه رده می من بوو، جگه له وهش خه می خوشک و برا کهم که ته نیا ۵ سا ل بوون. نه م ده زانی چۆن له م گنژاوه رزگارم بی و تهندروستیه کی باش بۆ دایکه میهره بانه کهم به ئینم، به و ترس و له رزه وه به رده وام بووم له شه لاعی کردنم له نانه وا خانیه ک که نزیکه مآله که مان بوو، هه ر ئه م مآله ی تۆ ده بیینی. قومیکه له چاییه تآله که دا که ساردیش بوو بووه وه و به رده وام بوو.

ئیواریه کی پایز، که گه رامه وه به ر ده رگامان پر بوو له خه لک، بروسکه یه کی مێشک و دل و هه موو له شی ته زاندنم. به په له به ره و هه وشه که چووم، دایکم بینی به و جه سته سارد و سه ره ی، دام له پرمه ی گریان، خودایه چیه کهم ئه م هه موو به ده به ختیه چیه؟ خودایه من چۆن بتوانم به سه ر ئه م ئازاره زآلبم؟. دایکیشم رۆیشت و کچ و کوره پینج سا ل و نیوه که ی بۆمن به جی هیشت. دهیان پرسیار مێشکی ته نیبووم، چۆن په ره رده یان بکه م؟، ئه وانیش هه موو شه ویک له گه ل دایکه دا نه خشه ی ئه و مه یان داده نا که له م سا له دا ده رۆنه قوتابخانه و دایکم هه موو به یانییه ک ده یانبا و ده یان هینتته وه، هه موو

به‌یانییهک به خوشه‌ویستی و سۆزه‌وه خه‌بهریان ده‌کاته‌وهو
 به‌ره‌و قوتابخانه‌ ره‌وانه‌یان ده‌کات. خه‌یاله‌کانی ئه‌وانیش بوون
 به‌خۆله‌میشی به‌ر با.

من ناچار بووم به‌سه‌ر ئه‌م نازاره‌ش زالبم و به‌نه‌بوونی
 هاوریی ژیانم رابیم، به‌نه‌بوونی خوشه‌ویستی و ئه‌و سۆزه
 رابیم که دایکم پنی ده‌به‌خشیم. به‌ئواران شه‌لا‌عیم ده‌کرد و
 به‌یانیان خوشک و براکه‌م به‌ره‌و قوتابخانه‌ ده‌برد، خۆشم
 له‌لای مامۆستایه‌کی ئه‌م مزگه‌وته‌ بووم به‌قوتابی و وانه‌ی
 ئایینی پی‌ ده‌وتم. ده‌مویست به‌نه‌بوونی دایکم و
 خوشه‌ویستی‌ه‌کی و نه‌مانی تاکه‌ عیشقی ژیانم، خۆم بو‌ عیشقی
 خودایی ته‌رخان بکه‌م، ده‌مویست خوشه‌ویستی خودا هه‌موو
 ده‌روونم داگیریکات و له‌م نازار و نه‌هامه‌تییه‌ ده‌رباز بیم و
 ئومیدم بو‌ بگه‌ریته‌وه. چه‌ندین سالی ژیانم به‌و جۆره‌ به‌ری
 کرد و ئه‌و مانگانه‌یه‌ی له‌ نانه‌وا خانه‌که‌ ده‌ستم ده‌که‌وت
 به‌شیکیم پاشه‌که‌وت ده‌کرد و ئه‌و به‌شه‌ی تر بو‌ خوشک و
 براکه‌م داده‌نا که له‌هه‌یچیان که‌م نه‌بی. هه‌مان ئه‌و سۆزه‌ی دایکم
 به‌منی به‌خشی من پینشکه‌شم کرد به‌ئه‌وان، هه‌موو خه‌م و
 نازاری من به‌پینکه‌نینی ئه‌وان ده‌ره‌وییه‌وه.

ناهیکی هه‌لکیشا و وتی: من ژیانم به‌م شیوازه‌ به‌ری‌کرد
 تاوه‌کو خوشک و براکه‌م پینگه‌یاند، خستمه‌ مال و حالی
 خۆیان. هه‌موو شه‌وه‌کانم به‌ دیار چرایه‌که‌وه‌ به‌ری‌ ده‌کرد
 له‌گه‌ل ئه‌و نوسینانه‌ی که مامۆستا پینشکه‌شی ده‌کردم تاوه‌کو
 زانیاری زیاترم هه‌بیته‌، زیاتر به‌ره‌و ئه‌و خوشه‌ویستی‌ه

ئىستەش دەژىم. من تەمەنى گەنجىم لەدەستدا، خىزانىكى
جوانم

لەدەستدا، دايكم و باوكم لەدەستدا، بەلام خودام ھەيە كە
ھەرگىز لەدەستى نادەم و خۆشەويستىم بۆ ئەو بەردەوام ھىزى
پى دەبەخشىم، من لەخودا نەترساوم بەلكو خۆشم دەويست.
ترس ھىز لەئىنسان و مردەگرى بەلام خۆشەويستى ھىز
دەبەخشى، توانا دەگەر ئىنتەوھە بۆ گيانى مروف.

بۆيە من تەنيا نەبووم خودا ھەرگىز بەندەكانى تەنيا ناكات
دۇنيايە. بەم شۆيە كۆتايى بەقسەكانى ھىنا و منىش لەمالەكەي
ھاتمە دەر، ھەزار جار سەرزەنشتى خۆم كرد كە بەردەرگاي
مالى خودام نەديووھ، نەمتوانيووھ بەرادەي پىويست سۆز و
خۆشەويستى ببەخشم بە خىزانەكەم لەكاتىكدا كە دايكم، باوكم،
خوشك و براكانم تەندروستن. لەكاتىكدا تواناي ھەموو شتىكم
ھەيە بەلام نەمتوانيووھ بەدل بەرمو خۆشەويستى خودا بڕۆم،
من فېر بووم جگە لە ئەشقى كچىكى بالآ بەرزى لەشجوان و
رووخسار مانگ ئاسا، جگە لە خۆشەويستى بۆ نىگاي كچىك
ئەشقى و خۆشەويستى خودا ھەيە. وەك ئەو ئەشقى ئومىدى
بۆ مامە ھىمن ھىنا، ئەشقى دايك ھەيە وەك ئەو ئەشقى
مامە ھىمنى پەروەردە كرد، ئەشقى نىشتىمان بوونى ھەيە
ئەوھى كە ھىمنى بى باوك كرد. بەلام ئىستا ھەموان دوو دلن
لە بوونى ئەو خۆشەويستيانە، و ھەموو خۆشەويستىھەكيان بە
رەگەزى بەرامبەر بەستووئەتەوھ، ھەموو جوانىھەكى ژيان
ھەموو ئومىدىك، بەلكو ھەموو بوونيان بەستووئەتەوھ بە

ږهگزی بهرامبر موه. به وشهیهک، به نیگایهک لاواز دهبن
 و دهکونه تلهکهوه و بو همیشه گیر دهخون و بهدبخت و
 قوربهسمر دهبن، ههنگاو دهبن بوریگهیهک ههگیز دلنیانین
 کوتاییهکهی بهختهوهریه. نهو کهسایهتییه بههیزه ی و نهو ژیانه
 پر دهردهسهریهی هیمن ناغا، بو ساتیک ناتوانم وینای نهو
 نارمهتیانهبکهه که چهشتویهتی و فرمیسک له چوانم قهتیس
 دهبی. دانه بهدانهی وشهکانی نازار مکانی بو همیشه
 فیرگهیهک بوون بو ژیانم، ږهنگه ږوژیک ږوداویک،
 چیروکیک، ږهنگه تهنها وشهیهک، وینهیهک ږیرهوی ژیانمان
 و نامانجهکانمان بگوریت..

ناوا بوونی خۆری ئەو کچهی هینشتا هەلنەهاتبوو

ئێوارەیهکی هاوین، بەرەو بازاری گەرەمی شار بەرێ
 کەوتم، قەرەبالەغیەکی زۆربوو، مندال، گەرەو و پیر هەمووی
 تێکەلی یەک بووبوون. ناو بەناو چەن کەسێکت ئەبینی
 خەریکی هەوأل پرسیبوون و لە حالی یەکتریان ئەپرسی،
 هەندیکجاریش کۆمەلە کەسێکت بەرچاو ئەکەوت، ڕەنگ
 زەرد و بیزار بەراوەیەک مرۆف هەستی ئەکرد کە هەموو
 خەمی دونیا لەسەر ئەوان کۆبوووەتەوه، بیرم لە ژبانی هەموو
 تاکیکی ئەو بازارە ئەکردەوه و لەرووخساریانم ئەپروانی.

لەپەر شانیک بەر شانم کەوت، کچیەک بوو کەوتە پێشتم قژە
 درێژو ڕەشە بەرەو نەقەکەهی سەرنجی ڕاکیشام، ناوری دایەوه
 ڕووخساریکی لاواز و زەرد، هیندە گریابوو لەسەر ڕوومەتە
 سپیە بەرزەکانی جۆگەهی بەستبوو، چاومەکانی سوور
 هەلگەرابوون و هەنگاومەکانی خێرا خێرا ئەکردەوه، خۆی کرد
 بە یەکیک لە کۆلانە تەسک و تاریکەکانی بازارەکەیا، منیش
 لە سوچیکی کۆلانەکەوه لەوم ئەپروانی. هیندە بە کۆل ئەگریا
 جریووی لە چۆلەکەکان بیریوو، لەگەل هەر دڵۆپە فرمیسکیک
 دونیایەک خۆزگەهی بەدی نەهاتوو، خەم و نازاری ئەرشت،
 کچی بەدبەخت ئەبێ چیت بەسەر هاتبێ؟

چوومە پێش و وتم - سلاو خانم

ڕاچلەکی و بەترسەوه سەیری کردم و وتی:

-تۆ؟ تۆ كىيى؟ كى تۆى نار دووه؟ بۆ لىرهى؟ چىت ئەوئ؟ توخوا
لىمگەرىن.

هشش، لەسەر خۆ، من ناتناسم، تەنيا ھەستم بەو ئازارەى ناخت
کرد، بۆيە ويستم لەگەلتىم، ئىستا مالتان لەكۆيىيە با بىتەمەوہ؟

-نا نا توخوا مەمبەنەوہ، ئەوئ دۆز مەخە، نەفەت لەوئ!

-باشە تەواو، ئەتەمە مالى خۆمان ئازارت پى گەيشتوہ،
برىنەكانت پىويستيان بە پاك كەردنەوہ و تىمار كەردنە!

بە چپە چپىك وتى: ئەى كى برىنى دلم تىمارەكات؟

چووینە مالمەوہ و خۆى شۆرد و دانىشت نانى خوارد و وتى من
پىويستە بمرم!

-مردن! تۆ شىتى! چۆن ئازارى ئەو جەستەيە ئەدەى كە
ئامانەتە لەلات؟

-خانم سوپاس بۆ ماندووبوون و مېھرى بى سنوورت، بەلام
لىم گەرىئ، من ئەبى لە نىوان مردن و ھاوسەرگىرى پىرە
پىاويك يەككىيان ھەلبىژىرم

-پىرەپىاويك؟ كچىكى جوانى وەك تۆ، كە خەونى ھەموو
لاوھەكانى شارە بۆ پىرەپىاويك ھەلئەبىژىرى؟

وتى، لاوھەكانى شار گورگن لەپىستى مەر، تەنھا لەبەر ئەوہى
لە يەككىك لە تۆرە كۆمەلايەتەكان كورىكم ناسى و بە ھەموو
وجودم خوشمويست، ئىستا ناچار كراوم ژيان لەگەل

سەرخۆشئیکی بئیاک بەسەر ببەم! خۆشەویستی تاوانە؟ پیاو
 کوشننە؟ دزی کردنە؟ نا، گەورەترین تاوان ئەوێهێه خیانەت لەو
 خۆشەویستییدا هەبێ، ئەوێهێه ئەو خۆشەویستییه بە هەر شە
 کردن کۆتایی بێ! لام وابوو ژیان بەخۆشەویستییهو رازاوەتر
 ئەبێ، بەلام هەلەیهکی گەورەم کرد.

کەمێک بێدەنگ بوو و دەستی بە چاوەکانیەوه گرت، لەگەڵ
 هەنسکەکانی پێموابوو پاش کەمێکی تر هەناسەمی لەبەر
 نامینی، بەلام بێدەنگ بووم تاوەکوو ئاسودە ببی.
 فیرمیسکەکانی سەری و وتی خانم ئەزانی کاتێ لێم بێزاربوو
 داواي شتی قێزەونی ئەکرد! مرۆف شەرم ئەکا باسی بکات،
 قەت ئەو ئازارەت چەشتوو؟ من بەوێ ویستی رازی نەبووم،
 خێزانەکەمی لەهەموو شتێک ئاگادار کردووه، ئوانیش
 ناچاریان کردم بەرامبەر بە بڕیک پارە بمفرۆشن. نازەنین
 سەیریکێ روخساری کردم، هەستی بەوه کرد که باوەر ناکەم
 لەم سەردەمەدا ئەو دابوو نەریته کۆنە بوونی مابێ.

وتی: خانمی فریادبەس، ئەزانم باوەر بەوانە ناکەمی بەلام لە
 گونددا زۆر دابونەریتی کۆن ماون کچەکانمان بەدەستیانهوه
 ئەنالین، بەهەر حال لەبەر ئەو کردەوێهەم منیان فرۆشت بە
 دەولەمەندیکی پیری سەرخۆش، مافی ئەوێیان پێنەدام قسە
 بکەم، هەموو رۆژیکێ ژیانم هەزار جار ئەمەردم و نەشم
 ئەتوانی گلەیی بکەم، یاخود بگەریمەوه مالی باوكم، پیشەمی
 هەموو رۆژیکم گریان بوو، هەموو رۆژیک لە بری پێکەنین
 و خۆشی، لێدان بەشم بوو..

رۆژئیک زۆر خراب نازاری دام، وهک درندهیهکی برسی
 پهلاماری دام، کەس نههات بههانا مهوه. ئیتر حوسهلهی
 بهرگه گرتتم نهما، نهتوانی چیتر لهگهڵ نهو نهشکهنجه و
 نازارانه ههلبکهم. به غهباری و نازاریکی زۆرهوه بهروه
 مائی باوکه بهرئ کهوتم، تهنیا دایکه لهمالبوو و زۆری لهخۆی
 دا و پیکهوه زۆر گریان، که باوکه و براکانم هاتنه ژورهوه
 بهتور بهیهوه تهلهفونیان بو میدهکهم کردو وتیان وهره بهدوایا
 منیش لهترسا ههلهاتم و بهدوامدا نهگهرین. من ناتوانم چیتر
 لهو ماله بزیم، نه باوانیکم ههیه و نهکەسیک پشتی پی بیستم،
 مروڤ کاتیک زیندوو مانهوهی پی خوشه که نازیزیکی
 ههیبیت له خهמידا بیت.

لهقسهکانیا ههموو نازارو تالیهکانی ژیانیت بهدی نهکرد، چهن
 گهوهی خودایه! لهگهڵ نهو ههموو نهشکهنجیه هیشتا
 روحیت به زیندویی هیشتوتهوه، نهو زۆر ماندووبوو روحی
 ماندووتر لهجهستهی، خهوی لیکهوت فریشته ئاسابوو، کچیکی
 پاک، ساویلهکی نهو، تاکه تاوانی بوو که وایان بهسهر هینا.

رۆژبووهوه، چاوهکانم کردهوه نازهنین لهجیی خۆی نهبوو،
 نامهیهکی بهجی هیشتبوو،

سلاو خانمی فریادرس، ببوره که بیئهوهی ناگاداری ()
 مالهکهتم بهجی هیشت، دواي ماوهیهکی زۆر، یهکهم جار بوو
 هینده بهئارامی بنووم. سوپاست نهکهم بو ههموو شتیک .

خوات لهگهڵ (نازهنین)

خیرا چوومه دهر موه، به لام هیچ کەسی لێ نەبوو، گەر امهوهو
 خوار دنی بهیانیم خوارد و دوعای سهلامهتیم بۆکرد. چەندین
 رۆژ تێپەری، ئیوار هیهک شنه بایهکی کز پەردهی ژور مەمی
 ئەجولانەدەوه، ئاوازی چۆلەکاگان غەمگین ئەهات بەگویمدا،
 گۆلەکان وەک ئیوار مەکانی تر بۆنیان بەناو ژور مەمدا بلأو
 بووبوووه، کە مۆبایلهکەم داگیرساند و بەناو پەرەکانی
 فەیسبۆکدا بەدوای هەوآله نوێکاندا ئەگەر ام، بەئازارترین
 هەوآلم بینی، کە مندال و گەورە ی رانهچلەکاند.

(کچیکی گەنجی نزیک تەمەن ۲۶ ساڵ، بەرەبەیانێ ئەمڕۆ، له
 یهکێک له باله‌خانه‌ ته‌واو نه‌کراوه‌کانی شار، کۆتایی به ژيانى
 خۆى هینا).

ئەى خوايه لهو هه‌وآله! له‌ راستیدا نازەنن تەنها ۲۰ ساڵی
 تەمەنى بوو، به‌لام ئازار مەکانی پیریان کردبوو، من لهو ساته‌وه
 یادگاری نازەنن له هزر مەدا کچی پایزه، چونکه به مردنی
 نازەنن و هه‌لوه‌رینی گه‌لای تەمەنى پایز زووتر رهنگی خۆی
 پیشان داین، پەتی تەمەنى ئەو پچرا و له تەمەنیکى بچوو کدا
 مآلئاوایی لهم ژيانه قیزه‌ونه پیر له دهرده سه‌ریه کرد. ئەو بووه
 قوربانى خۆشه‌ویستی لاویکی گورگ ئاسا و خیزانیکى کالفام
 و نەرینیکى خراب. نازەنن یه‌کەم کچ نیه بهو هۆیه ژيانى
 ویران بووبی هه‌زارانى تر بوونه قوربانى، ئەى گەنجانی
 وه‌لاته‌کەم کەى کۆل ئەدەن؟، کەى فامه‌کەن و ژيانیکى خوش
 به کەچه‌کانمان ئەبه‌خشن؟، چیتر

بهسه، با کچان و ژنانمان نهمرن، تهواوی جوانی دونیا
لهچاوی نهواندا کۆبوهتهوه، نهو رووناکییهی له چوانیاندايه
خاموشی مهکهن، باکهنس نهبی بهقوربانی، ئیتر پیویستمان
بهوهیه بژین.

گهر انهوی ئومئدیک به مروفاياتی

همیشه، له زانکو تییینی کسانای ترم دهکرد، دهمویست بزنام چۆن له کاتی بارودۆخه جیاوازهکان رهفتار دهکن. له کاتی پرسیار و قسهکانی مامۆستادا چۆن بیردهکهنهوه؟ ئایا گهشبینن یان رهشبین؟ هیوایان به ژیان ماوه یان تهنها دهژین؟ و چهندین پرسیار ی تر که بهدوای ولامهکانی بووم.

له سه مهتای سألدا شیرینم بینی، سلاوم لیکرد ولامیکی ساردم وهرگرت، وەک ئهوهی بایهخیکی نهبی که چهند مانگه نهی ببینوم، بهلام گرنگیم پی نهدا. وتم رهنگه ماندوو بیت یاخود پرووداویک پرووی دابیت، شیرین به بهردهوامی خهبار و رهنگ زهره و لاواز بوو، همیشه دهمویست قسهی لهگهل بکهه، بهلام دواتر دم وت چۆن ریگه بهخوت ددهی دهستومردهیته ژیانای کسانای تر؟ گهر پیویستی به هاوکاری بیت خوی داوای دهکات، ئهوکات به خوشحالی یارمهتی بده، روژان هات و چوو ههموو روژیک چوونه زانکو و بابتهی دووباره تهنها وانهکان و وهرگرتتی زانیاری نوئی جیاوازی دروست کردبوو. بهلام ببینی شیرین لهو بارودۆخه همیشه نارمهتی دهکردم، له ههموو ولامهکانی بو پرسیار مامۆستاکان، تاریکی ، رهشبینی و بی ئومئدی بهدی دهکرا، ئهوهیچ هاورنییهتییهکی لهگهل دروست نه دهکردین. لهگهل ئهوهی من دهمویست لیی نزیک بم، همیشه ئهوه دهکشایهوه دوواوه، لهگهل ههر ههنگاویکی من ئهوه ههرگیز ههنگاویکی بو نهنام، بهلام روژیک ببینم پهیههندییهکی لهگهل بوو و دهگریا و دهگریا،

چاوه‌ریم کرد تاوه‌کو په‌یوه‌ندییه‌که‌ی ته‌واو کرد، مؤبایله‌که‌ی داخست و دهستی به چاوه‌مکانیه‌وه گرت و هه‌نسکی ده‌دا، به هیمنی چومه‌ته‌نیشتی و دهستم له‌سه‌ر شانیه‌کانی دانا، سه‌یری کردم وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت برۆم.

-ششش، هیچ ناپرسم و هیچ مه‌لی، ته‌نھا بگری، با ئاسوده‌بیت، بگری با ناگری ناخست کپ بینه‌ته‌وه، بگری با دلت له‌وه‌هموو نه‌فهرته‌پاک بینه‌ته‌وه.

سه‌ری له‌سه‌ر شانیه‌کانم دانا، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌پارێزرای کردی، هینه‌ه‌گریا، هه‌ستم به‌ئازاره‌کانی ده‌کرد له‌هه‌ر هه‌نسکیکی، له‌هه‌ر یه‌کیکی له‌وه‌دلۆپه‌فرمیسه‌که‌گه‌رمانه‌ی ده‌که‌وته‌سه‌ر شانیه‌کانم.

وتی- من ئه‌بی چیه‌که‌م په‌ری؟ چۆن له‌م هه‌موو بی ئومیدییه‌ده‌رباز بيم؟ چۆن جاریکی تر باوه‌ر به‌مرۆقه‌کان بکه‌مه‌وه؟ ئه‌و تاوانیکی نه‌بوو، من شکاندم ویستی دلخۆشم بکات به‌قسه‌ی خۆی! به‌لام من ناتوانم چیدی متمانه‌ناکه‌م، له‌تۆش ده‌ترسم! له‌هه‌مووتان ده‌ترسم.

شیرین گیان ئه‌وه‌ژیانی تویه‌من ناتوانم قسه‌بکه‌م، به‌لام بو‌تو جه‌رگم ده‌سوتی، چیت به‌سه‌ر هات؟ هه‌موو گه‌شی و روو خۆشی سالی رابردووت بو‌کوئ چوو؟ ئه‌و هه‌موو وشانه‌ی دونیایه‌کی پر ئومید بوون، ئه‌م هه‌موو بی ئومیدییه‌له‌پای چی؟

پنکه‌نینه‌یکی گالته نامیزی کرد، وتی پهری گیان هیوادارم هیچ کاتیک نه‌کهویته بار و دوخیک که هیوات به مروقیه‌تی له‌دهست بدهیت، نه‌کهویته گومانه‌وه به‌رامبر ژیان، گومان تالوت پی ده‌چیژی نه‌زیزم.

چهند روژیک تیپهری و لهو بیده‌نگیه‌ی شیرین نازارم ده‌کیشا، به‌لام کاریکم له‌دهست نه‌ده‌هات جگه له‌وه‌ی له‌لای بم، منیش بیده‌نگ دانیشتبووم له‌پر که‌وته باسکردنی:

-کوئایی زانکو بوو بریار بوو هاوسه‌رگیری بکم، ههمووان رازیبوون، هاوسه‌رگیریه‌ک دوور له‌یه‌کتر ناسین، بریاری من له‌سه‌ر قسه‌ی باوکم بوو، پیی و ابوو کوریکی چاک و خیزانیکی چاکن، به‌داخم زمانم لال بوو نهم توانی بلیم ناخر من که‌سیک نه‌یناسم به‌چ تاییه‌تمه‌ندییه‌کی رازی بیم؟

ههموو کاره‌کانیان له‌ماوه‌ی مانگیک ته‌واو کرد و خیرا گواسترامه‌وه، که هیشتا به‌ته‌واوی نه‌ندامانی خیزانه‌که‌یم نه‌بینیوو، ههموو کاره‌کان زور سه‌یر ته‌واو بوون، من ده‌مزانی بارودوخی ماددی باوکم خراب بوو، ده‌مزانی جار جار قهرزی ده‌کرد له‌بهر نه‌وه‌ی نیمه‌برسی نه‌بین، به‌لام هه‌رگیز نهم ده‌زانی له‌بهرامبر مندا پاره وهرده‌گری، بو خاتری خوشک و براکانم من قوربانی بووم. شووم کرد و هیچ مروقیکم نه‌بینی، خیزانیک به‌ناو خیزان، په‌رته‌وازه و بی سه‌روبه‌ر، له‌ماوه‌ی مانگیک منیکی بیگانه‌شاره‌زای ههموویان بووم، ده‌مزانی که‌چ تاوانیک له‌و ماله‌دا روو ده‌دات! له‌لایه‌ک له‌ناو خه‌ل‌کدا به‌دم یاخودا یاخودا خوئیان ده‌کرده‌چاوان، له‌ماله‌ه‌ش هه‌لدانی پیک و جنیو

و لیدانی ئافرمت، خودا زۆری رحم باراندبوو بهسهریاندا،
 ئەوان له بهخشینهکانی نهگه‌یشتبوون، تهنها دوو مانگ توانیم
 بهرگه بگرم، ئیمه خیزانیکی جوان په‌روهرده کراو بووین نان
 و ئاوێکمان ده‌خوارد و هه‌زار جار سوپاسگوزاریمان ده‌کرد که
 له‌مالی خۆمان ته‌ندروست بووین. زۆر قورس بوو بۆم به‌رگه‌ی
 ئەو هه‌موو ناسزاییه‌ی ئەوان بگرم و له هه‌مووی زیاتر
 لیدانه‌کانی هاوسه‌رکه‌م بوو، سه‌رخۆش ده‌بوو، ئیدی نه‌یده‌زانی
 ئافره‌تیکی ۱۸- ۱۹ سالان له‌بهر پێیه‌کانیدا، نازانم ره‌نگه
 ئەویش تۆله‌ی ئازاره‌کانی خۆی له‌من بکاته‌وه به‌لام بۆ من؟
 مرۆف له دوو حاله‌ت خه‌می به‌سه‌ر دا ده‌بارئ، یان تاقی
 کردنه‌وه‌ی خودایه که ئەبیت هه‌میشه سوپاسگوزاری
 به‌سه‌رکردنه‌وه‌کانی بین و چاوه‌ریی قه‌ره‌بووی ئازاره‌کانمانی
 لێ بکه‌ین، یان ئەنجامی هه‌له و ناشوکریه‌کانمان که نرخه‌ی ئەو
 هه‌موو پێز و نیعمه‌ته‌ نازانین پێمان به‌خشره‌وه.

ئەوان ده‌یانزانی بۆ خیزانیکی شکست خواردوون، به‌لام
 هه‌رگیز نه‌ده‌گه‌رانه‌وه لای خودا. من بریارم دا بگه‌ریمه‌وه مالی
 باوکم و به هه‌ر پێگه‌یه‌ک بێ ده‌ستم له‌ده‌ستی ئەو کوره و ئەو
 ماله به‌ربوو، به‌لام چی که ئەوان ئیستا مه‌زلۆم و من زالمه‌که‌م
 له‌چاوی خه‌لک، ئەوان ده‌توانن به شانۆیه‌ک راستی خۆیان
 بشارنه‌وه به‌لام من که له‌بهر ئاینه‌که‌م ده‌بی عه‌یبی خه‌لک
 داپۆشم! ئیدی جیابوونه‌وه‌که‌م شوکری ئەوئ. به‌لام ئەو قسانه‌ی
 که ده‌کری، ئەو نازناوه‌ی به منه‌وه لکاوه (ته‌لاق دراو) ئاه
 کۆلیک خه‌مه. هه‌میشه خۆم تاوانبار ده‌که‌م و باوکم، خیزانه‌که‌م
 و ئەو خیزانه و خه‌لکانی تر، هینده گویم پر بووه له درۆ بپروام

به قسه‌ی راستی هیچ کس نیه. نارزوو دهکهم له شوینیک بم کس له زمانم تینه‌گات و له زمانی کسپان تی نه‌گم، بۆئوه‌ی گوئیستی هیچ درۆیه‌ک نه‌بم. ئیستاش ئهم کوره چهندین جاره داوای من له باوکم دهکات، به قسه خیزانیک دیندارن، له‌خوا ترسن و ههموو خه‌لک سویند به‌سه‌ریان ده‌خوات. کسه‌انی جیی متمانه‌ن، باوکم پپی خوشه دووباره بچمه‌وه به داوای قسه‌تی خۆمدا به‌لام نامه‌وی هه‌له‌ی رابردوو بکه‌مه‌وه، ئه‌ترسم، من خۆم له‌که‌یه‌کم پیوه‌یه، ناتوانم چیتر به‌رگه‌ بگرم. به‌لام له‌بهر نازارەکانی خۆم زۆر ئهم کسه‌م شکانه‌وه، ده‌زانم ره‌نگه ئه‌ویش شایه‌نی ئه‌و قسه‌نم نه‌بووی، چیه‌که‌م به‌ده‌ست خۆم نییه، هه‌سه‌له‌م نه‌ماوه.

+ شیرین گیان فرمیسکه‌کانت به‌سه‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌لیی له‌که‌ مافی خۆت بووه ئاسوده‌یی هه‌لبژیری، تو تاوانیکت نه‌کردوه، به‌لکو له‌ تاوان دوور که‌وتویته‌وه. ناکرێ کاتیک کسه‌یکی هه‌له‌ دیته‌ زیانته‌وه بریار له‌سه‌ر هه‌مووان به‌هیت که‌ واین، ره‌نگه کاتیک کسه‌یکی هه‌له‌ ده‌ناسی په‌یامیک بێت بۆ ئه‌وه‌ی چاو کراوه‌تریب، بۆئوه‌ی بتوانی له‌ داها‌توو با‌شترین هه‌لبژیری، یاخود تاقیکردنه‌وه‌ی خودا بێت که‌ نارامی و به‌رگه‌گرنتی تو تاقی ده‌کاته‌وه، شوکرانه‌ی لیت بوو. من ده‌زانم نازارەکانت که‌ من، ده‌زانم قسه‌ی نه‌زان و نه‌فام به‌نازاره! به‌لام تو خیزانیک یه‌که‌گرتوو و خودایه‌کی بی‌گه‌رد و به‌دیهنه‌رت هه‌یه، لیره کۆمه‌لیک هاوریت هه‌یه که‌ یه‌ک به‌یه‌کمان خه‌می تو‌مانه‌ به‌دل ده‌مانه‌وی ئاسوده‌یی بپین، مادم ئه‌و کوره هینده‌ پێداگره

لهوهی توی ئهویت و هر کهسینک له خیزانینکی دیندار و له خودا ترس پهروهده کرابی و ترسی خودای لهلدا بی، توی لئی مهترسه. ههولده بیناسه بزانه چی دهویت و چون ژیانینکی دهویت، دهرفتهیکی تر بهخوت بده، بوخاتری خوت، هیچ کس نا! تهنه لهبهر خوت ژیان تر ریک بههر مه، تو شایهینی ئهوهی بگهشییهتهوه.

شیرین گیان ژیان مروقی خرابی زور تیدایه، بهلام مانای ئهوه نیه ههموان خراب بن، راسته کهسانی خراب همن بهلام ژیان لهگهل کومهلدا چیژ بهخشه، مروف ناتوانیت بهتهنها بهختههر بریت. ئیبه لهناو خیزان و کومهلگهده گهوره دهبین، ناتوانین خومانی لی دابیرینین. بگهریوه شیرینی و کومهلایهتیهکهی جارن، وهک مانگ بگهشیرهوه، رهنکه خودا ئهوکهسهی بو ناردهیت بو قهرههویی نازار هکانت. چهند روژیک بیر لهخوت بکههوه، بیر بکهوه چ تاوانیکت بهرامبهر خوت کردوه که چهندين مانگه لهم بارودوخهی، بیربکهوه چ ریگهیهک ههلیژیری ئهزیزم، ریگاکانی بهختههوه بوون له ژیان زورن، ههمویان بگه بهر، نازار ههلمهیزیره.

چهند روژیک ون بووبوو و لهراستیدا خهم بوو، بهلام بیدهنگ بووم دواي دوو ههفته، ههرچهن وانهکانی لهدهست چووبوو بهلام به رهنگیکی تر گهرايهوه. هینده ناسک و شیرین بوو وهک ناوهکهی، هینده جوان و درهوشاوهبوو چاوهکانی وهک ئهستیرهی ناسمانی سامال بوون، له دوورهوه سهرنجیدام خیرا هاته بهردهم و باوهشی لیدام، وتی: ئیستا دهزانم شادی چ

گۆرانكار يەك دروست دەكات. من دەرفەتم بەخۆم دا، دەرفتم بە ئەو دا، بە ھەمووان و بەژیانی، رەنگە دوای چەندین مانگ چەند رۆژیکە ھەست بە چێژی ژیان دەكەم، دەزانم ژیان شایەنی ھەلی دوومە و پێویستە بۆی ماندووبیم، ئەو كەسەش ھەموو ھەولێك دەدا جێی متمانەم بێت. لە ماوەی یەك ھەفتەدا چەندین شتی كردوو، تەنھا تاوەكو بتوانم متمانەى پێكەم، سوپاس گوزاری خودام، دواتر سوپاس گوزاری تۆم كە بووی بە ھۆكارێك ڕیگای ژیان بگرمەو.

(ژیان تەنھا بریتی نیه لە نازار یان خۆشی، حیکمەت ئەو ھیه لە نازارەكان سەبر كەین و لە خۆشیهكاندا سوپاس گوزاربین و خودا لەبیر نەكەین).

لیسا و خهونهکانی

سلاو من لیسام، بۆ ئهوهی من بناسن: کچیکی ئهسمهر و خاوهرن چاو و برۆیهکی قاوهیی و قژیکی دریژی قاوهیم، بالایهکی مامناوهرندم ههیه و کهمیک لاوازم لهرووی کیشهوه.

لهو کاتهوهی که فامم کردوه، کهسیکی هارو هاجی قسهخۆش نهبووم، مندالێکی کپ و بیدهنگ، مندالێکی شهرمنی خهوالوو بووم، له پۆلهکانی سههرهتاییم دا گهورهترین خهونم بوونم به مامۆستا بوو، بهلام رۆژگار وای کرد خهونهکانم و رهفتارهکانم، تهواوی ههلسوکوتهکانم بگۆرم.

گهیشتمه تههمنی شازده سالی، لهو تههمنهی ههموو مروفتیک جوره کهسایهتیهک له خۆیدا دروست نهکات، تا کۆتایی تههمنی لهگهڵی نهبیت، ئهو تههمنهی ههموو مروفتیک دهست به ههولنهکانی نهکات بۆ داهاتووی، مروفت ههولنهدا بوونی خۆی بسهلمینێ لهناو کۆمهلهدا. ههولنهدا سههرنجی ههموو لایهک بۆخۆی راکیشی، به گفتولفته خۆشهکانی. بهتایبهت ههموو کچییک بههیزی و گهشانهوه له روخساریدا دهر نهکهوئ. بهلام من چی؟ من بهو هۆیهی بهردهوام لهگهڵ ههر کاریکمدا پێیان ئهوتم (نهکهی کاریکی وهها بکهی خهک قسهمان لهسهر ئهلی، ئهو خهونهت لهبیرکه، بروانامهی بهرز بهدهست بینه با خهک خۆشیان بوئی... کۆمهلیک قسهی تر).

من مێشکم پر بووبوو لهقسهکانی ئهو خهککه، ههر له دهسپێکی خهیاڵ کردندا، خهیاڵهکانیان پچرانم و کردیان به خۆلهمیش و

بایهکی توند هات له گه‌ل خۆیدا بردی. هەر له سه‌ره‌تای خه‌ون بینیم راجله‌کاندنی‌ک رایان چله‌کانم نارمه‌زوی خه‌ون بینین نه‌که‌مه‌وه. من له‌و ته‌مه‌نه‌ گۆشه‌گیری و بیده‌نگی و به‌رده‌وام بێتاقه‌تی که‌سایه‌تیم بوو، فیربوم چیتر به‌س رۆژه‌کانم به‌رئ بکه‌م بئ هیچ ئامانجیک، من ئه‌مو‌یست له‌ خه‌لک دوور که‌ومه‌وه چ جای سه‌لماندنی بوونم! له‌جیی خۆشه‌ویستی، ناخم پر بوو له‌ ڤر، روخسارم زه‌رد و مات هه‌مووان ئه‌یانزانی خه‌می‌کم شار دوو ته‌وه به‌لام له‌کوی بزانه‌ن خویان هۆکاری ئه‌و ڤه‌نگ زه‌ر دیه‌ی منن!

ڤۆژان هات و ڤۆیشت، بووم به‌ 17 سال، ئه‌و ڤه‌ گه‌وره‌تر ئه‌بوو له‌ دلمدا، نه‌فه‌رم له‌ هه‌موو که‌س نه‌کرد وام لئ هاتبوو نه‌ دهنگی چۆله‌که، نه‌ گه‌شانه‌وه‌ی گۆله‌کان، نه‌ بینینی په‌پوله و بالنده‌کان دل خۆشیان نه‌ئه‌کردم، وه‌ک ئافه‌ره‌ته‌کانی تر، حه‌زم به‌ روناکی و به‌ دهنگی باران و بروسکه‌ی هه‌وره‌کان نه‌ئه‌کرد..

له‌ته‌مه‌نیکی بچوک ڤقیکی گه‌ورم له‌ دل بوو که‌ خه‌ریکبوو ئه‌یتوانمه‌وه، ماوه‌یه‌کی پێچوو ڤه‌هاتم به‌ خه‌یال کردن، له‌ به‌شیکی خه‌یاله‌کانمان پیکه‌نین ئه‌یگرتم وام ئه‌زانی پێی گه‌یشته‌ووم، به‌لام هه‌رزوو خه‌یاله‌کانم ئه‌چرا دیسان نه‌گه‌رامه‌وه واقعی قیزه‌ونی پر نازار، به‌ته‌واوی لاواز بووم به‌رامبه‌ر ژیان، حه‌وسه‌له‌ی به‌رگه‌ گرتم نه‌ما‌بوو. نه‌مه‌توانی چیتر ڤۆلی کچیکی به‌هیز بگێرم، پێویستم به‌وه‌بوو خۆم دروست بکه‌مه‌وه به‌لام چۆن؟ خۆم هه‌موو ڤیگاکانم لئ گیراوه، خۆ ئه‌و خراپه‌کارانه هه‌ر له‌سه‌ر ڤیمن، خۆ ئه‌وان به‌رده‌وام که‌له‌په‌چیان

کردووم و زمانیان بهستووم، ناهیلن بجولیم و قسه بکهه! ئهوان
تهنیا بهقسه ئهه ههموو شتهیان لی کردووم. اهه ئهه پارچه
گۆشتهی لهناو دهمایه، چۆن ئهتوانی مروفتیک بروخینی و
دروستیشی بکاتهوه!

من دیسان خهیالم کرد، بهلام ئهمجاره نهمهئشت کهس لهه خهیاله
دهرم ببنی، ئارهزووم نهکرد برومه بهشه ناوخوی کهمیک لهه
کەش و ههوا خراپه دوور بکهومهوه، ئیدی ههناسهیهکی خاوینی
پر له ئاسودهیی ههلمژم! من ئهوم کرد، من له پۆلی دوانزه
نمرهیهکم هینا وینام نهئکرد، له شاریکی دیکه وهرگیرام و
ناچاربووم که برومه بهشهناوخوی ئهوی، بیگوومان له روالته
ناچار و له پرودا خوشتال. چوومه بهشه دلخوازهکهه چوومه
بهشی دهر و نناسی، ئاواته خوازبووم لهوی وهر بگیریم و گرفته
دهروونیهکانی چهندين کچی وهکو خۆم چارهسهه بکهه.
خیزانهکان تییگهیهنم ناکری لهخالیک و هزریک بوهستن، ههچ
بهروهینش چونیک قبوول نهکهه! من خۆم ون کردبوو نهه
ئهتوانی خۆم بدۆزمهوه ههستم نهکرد لهه زهمینه بهرینه جیگای
من نابیتهوه بهلام لهگهه ئهوهشدا ئهمویست ههول بدهه.

کاتی زانکو هات، پاش ههفتهیهک، ئاههنگی یهکترناسیمان
ههبوو نۆرهی من هات و پرسیارهکانم ئاراسته کراو دانه دانه
ولامم ئههانهوه

-ناوت؟- لیسا عومهه

-ئامانجت؟

-لەو بابەتەى كە ئەخوئىم كەسىكى سەر كەوتوو و لايھاتووبم

-شويىنى نىشتەجىيون؟ -ھەولير

-كەوايە لە بەشە ناوخوييت، ئەم چە نرۆژە چۆنبووى بى
مألەو؟

-زۆر ئاسايى بووم

بۆساتىك بىدەنگ ھەمووى ھەپسەن، لەوانەىە وتىتايان كچى
بى ئەمەكى بىوھفا! ھەرزوو مالىى لەبىر كىدوو و ئارەزووى
جىابوونەو و دوورى ئەكات!

بىدەنگىەكەم شكاند:

-بىگومان ھەموومان دوورى دايك و باوكمان پىوھ ديار ئەبى،
بىريان ئەكەين، بەلام سەرقالى زۆر رىگەى ھەست كىردن بە
غەرىبى و بىر كىردنى خىزانەكەمى كەمتر پىداوم، بۆيە ئاسايى
بووم.

رۆژەكان تەواو ئەبوون و نەئەوھستان، ژيان بەردەوام بوو لە
ئازاردانمان، ئىمەش بەردەوام لە تاقى كىردنەوھىابووين.
رۆژانى زانكو رىك بەو شىوھىەبوو كە وىنام ئەكرد و خەيالم
بۆ كىردبوو، ھەموو شتتىك زۆر جوان ئەرۆيشت. رەفاقەتى
ھىچ كەسم نە ئەكرد، تەنانەت ئەو كچانەى لە يەك ژورىك

بووین تهنها کاره کانمان دابه شکر دبوو، هیچ شنتیکم نه نهوت لهگه لیاندا.

ئیواره یه کی زستان بوو، زور دلم توندبوو، هیچ شنتیکیشم به هوکار نه نهزانی، خوم گه یانده باله کونه که و گریانیک گریام ههموو دل و دهر و ونم نارام بووه وه، ههستم نه کرد نهو گریانه بو دووریمه لهو باوکه ی هینده ی گهر دوون میهره بانه. بو نهو دایکه ی له روحم زیاترم خوشنهوئ، بو خوشک و براکانم که هیچ کات لنیان دوور نه بووم، دوا ی نهو چهن روژه یه کهم جار بوو هینده به کوئل گریابیتم بو یان. له پیر زهنگی موبایل ه کهم لندا.

-ئه لوو بابه گیانم

-لیسای بابه چونی؟

(گریان قورگی گرتبووم به زور قسم بو نه کرا و خوم گرتبوو)

-باشم بابه گیان

-نا من نهزانم باش نیت. نهها گولهکان نه مرؤ لاوازن، چوله کهکان دهنگیان خه مگین دئ به گوئما، نه مرؤ ههموو ماله که خه م دایووشیوو، ههمووی به لگه یه بو خراب بونی تو.

دهستم کرد به گریان -باوکه، نهزانی سبه ی روژی له دایکیبونم؟ یه کهم جاره بی ئیوه روژی له دایکیبونم بکه م.

-كەسى بابەى، كى وتى بەبى ئىمە ئەيكەى؟ دەى با گویم له پىكەنینهكانت بى، سبەى ھەموومان دىنە ئەوئ، ئىدى بىتاقەت مەبە. ئەم باوكە پىرەت بەرگەى فرمىسكى تۆ ناگرئ.

-بە دلئكى ئاسوودەوہ پىكەنیم و پىر بەدلەم بەباوكم وت خوشمئەوئى جوانترین، مېەرەبانترین و گەرەنترین دىارى خودا.

تەلەفونەكەم داخست و خەوتەم. سبەى رۆژى لەداىكىونم بوو، ئاھ خۆزگە ھىچ كات ئەو رۆژە نەھاتبا، خۆزگە ھىچ لەداىك نەبووماىە، خۆزگە بە باوكم نەوتايە بىتاقەتى ئىووم، خۆزگە و دەيان خۆزگەى بەر نەگرتوو، رۆژبووہوہ، ئەورۆژە شوومەى من بەم دونيا بى بەزەبىيە ئاشنا بوم، چاوەرئىبووم ئەو رۆژە بەختەوہترىنى جىھانېم. بەلام نا بەدبەخترىن بووم لەگەل لەداىكىونم بەدبەختىم ھىنا، بووبووە سەعات 10ى بەيانى چاوەرئىبووم باوكم پەيوەندىم پىوہ بكات، بەدىدارى شادبمەوہ، بە بىنىنى چاوەكانى خەندەم بۆ بىنى، چاوە لەرئى بووم بە باوہشئىكى گەرمى ئاسودەبىم بۆ بىنى.

پەيوەندىكەم بۆھات بەلئەھـ باوكم بوو..

-سلاو خانم كەسو كارى خاوەنى ئەم مۆبايلەى؟

-بەلئى شتتىك بووہ؟

-روداوى ھاتووچۆ بووہ، خاوەنى ئەم مۆبايلە لە نەخوشخانەبە ، گەر خۆتان بگەيەننە ئىرە سوپاستان ئەكەين.

به هممو دهنگی خوم هاوارم کرد.

-نا، نه مجاره نهوم له گهل مهکه، هممو شتیکم لیسه، به لام باوکم نا، با باوکم نهی.

به جوریک نه پاراموه هممو ان به چاوی به زهیهوه سهیران نه کردم، ناخر نهوم من نه بووم ناوا لاواز بم، نهوم من نه بووم ناوا دهنگم هه لیرم، نا من هیچ کات نهم هیشته ههستم پی بکن.

گهر اینهوه و ژیان به ردهوام بوو، من چیتر بهرگم نه نه گرت لهو ماله، هیچ ههستم به خه میاری خیزانه کم نه نه کرد. دایکم رو خساری نه درهوشایهوه، بهوه نه نه چوو که کوله که می ماله که می هاوسهر و هاوری که می له دست دایی، براکم خه ریکی که یف و سهفای خوی بوو، تهواو تاقه تم چوو بوو لهو ماله تامه زروی بونی باوکم بووم، چاوه کانی سه رنجه کانی نا هه خوايه بوو به هه سره ت له گهل خوما نهیه مه ژیر گل. هممو جاریک به خومم نهوت، توبلی خودا لهو دونیا من بهو شاد بکاتهوه؟ گهر بیبینم باوه شیکی تون توننی لی نه دم، توله می نهو روژانه نه که مهوه که باوه شم لئی نه داوه، دواپی دونیا یه کله پی لی نه کهم بو جیت هیشتم؟ ناخر نازانی بی تو چهن نه ترسم، لهم ژیا نه له ناو نه م خه لکه خراپه کاره و له کوتاییدا پر به دلیم نه گریم بو نهوه می به دسته جوانه کانی فرمیسه کانهم بسری. نه لین نهودونیا شاریکی جوانه من و باوکم هممو نهو شاره نه گهر بین باسی هممو بی حورمه تیه کانی نه م دونیا یه می بو نه کهم و باوکی میهره بانم وهک هممو جاریک گویم بو نه گری، ماچیکی رومه تم نهکا و پیم نه لی کچی جوانم نیستا پیکهوه بین نیدی نازار

ناکیشی، لهمرۆ بهدوا جیت ناهیلَم، چیتر ئهو دهستانهت سه رمای نابئی.

لهو بیر کردنهوانه بووم خوشکهکههه ده رگاکههی کردهوه.

-داده؟ داده؟

-گیانی داده بلئی؟

-سبهی ئهگهر ئیتهوه زانکو؟ دهبلئی ناگهر ئیمهوه، سهیر که مالهوه زۆر ناخۆشه بابشه نایهتهوه، که له دایکم ئهپرسم ئهلی ههر رۆژ ئی ئهیبینی، بابه لهکوئییه داده؟

-بچکۆ لهکههه، بابه سهفهریکی دوور و درێژیکرد بهلین بی ههموو رۆژ ئی پهپوه ندیت پیوه ئهکههه، ناگاداری خۆت به تو، باشه؟ دلئی دایه نهشکینی، ئیتر تو بووی به کچیکی گهوره. تاوهکو پشوووی من دهست پی ئهکا تو یارمهتی دایه بده، باشه؟

-یانی ههر ئهرووی! دهی باشه بهس بهلینهکههه لهبیر نهکههی.

-بهسه رچاو، بابخهوین و سبهی رۆژیکی نوئی دهست پی ئهکات.

لهراستیدا من نهخهوتم، تهواوی ئهو شهوه گریام، چ کارهسانتیکه خودایه من بی باوکم، پالهوانی ژیا نی من به رۆشتنی تهنیا بی باوکی نهکردم بی دایک و برا و بیکهسی کردم.

رۆژ بووهوه، گهرامهوه بهشهکههه. ئهمجاره جیاواز له پشوو، بی پیکه نین وهک کچیکی روخاو و لاواز رۆشتم چیتر

دأخۆشیم له ژیاندا سربوه، من نفره تم له هه موو ئه هۆکارانه
 نه کرد که رینگه یه ک بوون بۆ به خته وه ریم. من به ئینم دا دواى
 باوکم چیدی پینه که نم، چیتر خۆشهویستی به کهس نه دم، دواى
 باوکم من دلئیکى مردوو و جهسته یه کی زیندوو هه بوو. له گه ل
 ئه وه شدا به رده وام بووم له ژیان به لام چۆن ژیانیک!

چوار مانگ تپه رى، له شهویکی ناخۆشدا که به هه یچ له بیرم
 ناچیته وه، ئه وه شه وه ی نفره تم له وه نافرته کرد که به هه شتیان
 خسته ژیر پئی، ئه وه شه وه ی نفره تم له وه برایه کرد که ناویان
 ناوه پشت و په نا ئه وه شه وه ته له فۆنیکم بۆکرا دایکم
 بوو.

-سلو

-سلو دایکه گیان باشیت؟

-باشم پۆله کهم له خودا به زیایی، کچم سبه ی ئه بی
 بیته وه.

-بۆچی چیه ده دیسان؟، هه والی ناخۆش نا ئیتیر به رگه ناگرم،
 هینده توقیوووم له پوودا وه بی به رنامه کان!

-نا پۆله گیان مه ترسه، بۆ برا کهت داواى ژنمان کردوو مو سبه ی
 ئه پۆین ماره ی ئه برین.

-ماره برین! تۆ تيمگه یه نه هیشتا کفنی باوکم زه رد نه بووه، چۆن
 له پووت دئ داواى کچی خه لک بکه ی و هه ل هه له ی بۆ
 لئیده میت و به که یف بیت، ئه ی ئیوه نه بوون باسی عه یب و عار

و قسهی خه لکتان نه کرد! ئیستا چی نهگوز مرئ، خه لک له ناستی ئیوه کویر و نابیسته؟ تو مالت شیواوه تو مناله کانت ههتیو بوون ناهنگ نهگیری! من کچی تو نیم، شهر مه کهم که پیم و تووی دایکه، زور به داخم شایه نی باو کم نه بووی. موبایله کهم داخست هیچی تر قسه م له گه ل نه کردن، کو تاجار له گه ل دایکه ما قسه م کرد وتم ئیمه ههتیوین بی دایک و بی باوک، تهواو ئیدی ئوه کوتا شت بوو و تبتیم بهرام بهر دایکم.

سال تتهپه ری، هیچ خوشییه کم قبول نه کرد. نه فراهتم له هه مموو دایکیک و له هه مموو برایهک نه کرد، تاکه شت نازاری ئهدام به ئینه کهم جیهه چی نه کرد که به خوشکه کهم دابوو، زانکوم تهواو کرد و خانوویه کم به کری گرت و ئیشیکم دوزیه وه چیتر نه گه رامه وه، من مالتیکم نه بوو دوا ی باو کم بیکهس بووم، دوا ی باو کم خیزانه کهم بو دهر کهوت، ئهوان ته نیا یه کجار نه یان وت له بهر خومان و هره وه ماله وه! وهک هه مموو جار یک باسی خه لک و قسه هیچه کانیا ن نه کرد و لهوان نه ترسان.

ئیتتر بریارم دابوو دلای خوم له ناستی هه مموو شت بهر نیم، به ته مه نیکی بچوک هه لگری خه میکی گه ره بووم، به در یژیایی ژیانم شتییک هه بووه می شکم ماندوو و بیزارم بکات!

ئیواره یه کی پایز بوو، له سه ر پیشه کهم نه گه رامه وه به ره م ماله بچوکه بیده ننگه کهم، مندالتیکی ساوام بی نی وهک دلوی باران فر میسکی نه رشت لیی نزی کبو مه وه.

-کچولهی جوان بو نه گریت؟

-کچۆلەى جوان ناوت چیه ؟

بێدەنگ، بەو چاوه ئاسمانییە ئارام بەخشەى، لێى ئەروانیم. رەنگى چاوه‌کانى، بە رەنگى چاوى باوكم ئەچوو، هیندە زوو خۆشم ویست، باوەرم نە ئەکرد رۆژیک کەسێکم خۆشبوی لەدواى باوكم. رینگاکەم گۆرى و بردمە لای پزیشک.

-خانم ئەم کچه ناتوانیت هیچ بلأیت رەنگە لە رووداویکدا توانای قسەکردنى لەدەستدانیت، بەلام خەمتان نەبیت پیموایە کاتیکی زۆرى نەویت، تاوەکو چاک ببیتەوه.

-چی؟ چۆن ئەبێ! من چی لەم منالە بچووکه بکەم، خۆ نازانم مالیان لەکوێیە، کەس و کارى کین!

بردمە بنکەى پۆلیس، لە هەموو کەنال و پەرەکانى رۆژنامە ئاگاداریەکیان بلأو کردەوه سەبارەت بەو مندالە بێ گوناھە، منیش هینامە مالهەمو ماوهیەکی زۆر پیکهوه ژیاين، ناویم نە ئەزانى بۆیە ناوم لى نا باران (لەبەر ئەو رۆژەى کە فرمیسکانیم بینی، لەبەر ئەوهى هاوشیوهى باران ئارام بەخش بوو بۆمن). ئەو کیزۆلەیه گەورەبوو، چووہ ئامادەیی و منیش پیربووم، ئەو ئیدى ئەیتوانى قسە بکات، چیتەر کەسم پئویست نەبوو، ئەو خەمەرەونینکی تر بوو لەگەڵ پیکەنینه‌کانم پى ئەکەنى و بۆ بیتاقەتیم ئەگریا، ئاگاداربووم کە دایکم کۆچى دواى کردبوو، هیچ نەتاسام! ئەو مەرووف نەبوو ئەو، دایک نەبوو و ئەو ئافرەتیش نەبوو ئاخەر ئافرەت میهرەبانە، هیچ میهرەبانیه‌کم لى بەدى نەکرد!

کاتهکان زور به هیواشی تیئه پهرین، نازانم بۆ ههموان ههر و ابوو، یان تهنیا بۆ من. پاش چمن سالتیک دایک و باوکی باران دهرکهوتن، ئاه خوايه دللی من چۆن بیئو قهرار ئهگرئ! ئهو مندالی من بوو، من ئهوم گهوره کرد خودایه ئهو ههموو تاقیکردنهویه له توانای من بهدر بوو. ناچار بووم دهستبهرداری بم ئهوان دایک و باوکی راستی ئهون هیچ شنتیک له توانامدا نهبوو بیکهم، من چیتر هیزم لی براء، دواي باران کهوتمه نهخوشخانه، ئهوکات زانیم من نهخوشی شیرپهنجهم ههیه.

(سلاو، من ئهو پهرستارهه که چاودیری ئهو ئافرهته به تهمهن گهنج و به روخسار پیرهم ئهکرد، ئهو ناگاداری کردم که چیرۆکهکهی تهواو بکهم چون چیتر توانای گرتنی پینوسهکهی نیه، چیتر ئهو هیزهی نیه بیر بکاتهوه ههرچی لهفکریدا ههیه بیر ژیته سهر کاغز

لیسا خانم، تهنیا گهیشته به یهک خهونی، ئهویش گهشتنهوه بهو باوکهی که ههمیشه به میهره بانهکهم و پالنهوانی ژیانی ناوی ئهبرد، ههموو ئاواتهکانی لهگهڵ خۆیدا برده ژیر خاک. لهدوا ههناسهکانی دا باران لهگهڵیدا بوو، لهگهڵ گریانهکانی باران ئاسمان ئهگریا، ئهبی لیسا خانم چهنده بیکهس بیته، وا تهنها کچیکی ناسک لهلای سهریهوهیهتی و لئی ئهپاریتهوه جیی

نه هیئت! به لام ناه بارانی جوان، نهو شهمندهفهری مردن لهگهل خویا ههلیگرت و ناتوانیت دابهزیت. تاوهکو ویستگهی مردن نهو شهمندهفهره ناوهستیت، زور بیرحمتره لهوهی وینهی بکهیت نازیزهکمت نهبات. نهم ژیانه هیچ کات بهویستی ئیمه ناروات، خوشیهکان تهمنیان کورته و ناخوشیهکان بیگوتان!

چ تراژیدیایهکه، چ نا عهدالتهیهکه پهروهردگارم، لیسا سهههتای ژیانی و کوتایی ژیانی خوشی نهبینی، لهکوئ رهوایه کچیکی جوان ناوا ژیان بهرئ بکات، نهبی ههمان نهوژیانهی لیسا خانم چهن کهس بینییتی و بیینی؟

وا دوو سال تیپههری و باران ئیستا له نیو مال و خیزانی خویهتی. ههموو شتیک باش بووهتهوه و یهکیک له کچه نازدارهکانی ناو لیناوه لیسا، ئیستاا روحی لیسا خانمیش ئاسودهیه.

نه نه، تاکه شت به ناتهواوی مایهوه خهونهکانی لیسابوو ههرگیز نههاته دی!

باوکی له نیای جوانه مهرگ

هه موو بهیانیه کی زوو، له گه ل گزنگی بهیانی، کاتیک به مینی پاسه که مان قوتایانمان کۆده کرده و بهر مو زانکو بهرئ ده کهوتین. هه همیشه له کاتی خۆیدا پیره پیاویکم ده بینی زیاتر شیوهی که سیکه نه خوشی دها، لئ پیاویکی که له گهت و قهد و قیافه ریک بوو، رووخساریکی ماندووی هه بوو، که ناشکرا بوو به چ بارودوخیکا تیده پهرئ، له هه ر بینینیکی ئه موت: ده کهرئ کهس نه بیت بیگریته خوی؟ هه چ یه کیک له خیزانه کهی نه بن ناگاداری بن؟ ئه وهی جیی سه رنج بوو له سه ر پلیکانه سی پنیه کهی پیش دوکانیکی بهرگ فرۆشی ئافره تان داده نیشته. پیاویکی سه ر و ریش ماش و برنجی، به جل و بهرگیکی دادر او بوچی هه همیشه له هه مان شوین! هه ندیک جار ههستی فزوولی بو مروؤف باش نیه، ئارامی لئ ده شیوینی، هه همیشه له بیر کردنه وه و چاوهر وانی ده یه ئیته وه، به داخه وه که ده کهرئ بلیم منیش که سیک بووم لهو که سانهی هه همیشه به پهر و شبووم تا وه کو ژیا نی تایبه تی هه مووان بز انم. ده کهرئ له بهر ژینگه کهم بیت یان له گه ره بووندا خووم پیه گر تیوو له یادم نیه! به لام ئیدی ئه و پیره میز ده چوو بو وه می شکم، بو کچیک ئاسان نه بوو بر واته پیش پیره پیاویک بلایت: ئایا توش وهک زورینه چیرۆکیکی خه مناکت هه یه؟

ندهکرا بابهتیکى ئاوا بۆكەس باس بکەم، ئەى گالته جارانه نيه بهداوى كەسئیکهوه بیت که خوشت نەزانی کئییه! بههر حال رۆژ تئیهری و بریارم دا لهگهڵ خیزانهکەم بچینه بازار و داواى هەمان بازارم کرد و له كەمى بهختى من، فرۆشگاکه داخرابوو. بۆیه خۆم کرد به یهكێك له فرۆشگاکانى دراوسێیان، پرسى پارسى چەند پارچه قوماشیکم کرد و دواتر پرسیم:

-ببورن بهریز بهلام ئەو پیره مێردهى بهیانی لێره بوو، ئاگادارن لهکوییه؟

-کام پیره مێرد خانم؟

-هەر ئەوى هەموو بهیانانیک لهسەر پلیکانهکان دائه نیشی له فرۆشگاکهى تهنیشتان؟

-ئەها ببوره، زانیاریم لهسەر نیه که بۆکۆئ دەر وات!

بیهیوا بووم له زانیانی ئەو بابته و لهوى که دهر فەتیک هەبئ دووباره بگهڕیمهوه هەمان شوین، که چومه دهره وه بینیم خاوهن فرۆشگای مه بهست گهشت! وای چ خوشحالیهک، پیم وابئ هەر لهو کاتهى فرۆشیار هکەم بینى ئیدی میشکم لهو ژاوه ژاویهى ئەو هەموو پرسىاره خالى بوو، چووم بهرهو روى که نازانم چون گهیشتم، لهداوى سلاوکردن و خوشهاتن..

-ئەو پېرە پياۋەى ھەموو بەيانىھەك ھەر لەم شوپنەى لىي
 ۋەستاوم دادەنىشى، دەيناسن؟

-مام نازاد دەلىي؟

رەنگى گۇرا ۋ خەمىكى زۇرى لەسەر نىشت، يەكسەر ۋ بى
 ئارامانە پرسىم، دەكرى منىش دەربارەى ئەو بزىنم؟

دەربارەى ھۆكارەكەى پرسى ۋ منىش بۇم روون كردهو، لە
 كۆتايى قسەكانمدا وتم پىم خۆشە كە ھاوكارى بكەم، بىنىنى ئەو
 ھەموو رۇژ لىرە نازارم دەدا.

كۇرەى لاو كە بۇ ئەو بە نازاربوو ۋ بۇمن تارادەيەك جىي
 خۆشقالى بوو، چوون مىشكەم خالى بووبوو، ھەموو شتىكى
 دەربارەى ئەو پى گۇتم.

مام نازاد پياۋىكى چل سالەبوو، كە بى رەحمى ژيان پىرى
 كرىبوو، ماندووى دەستى رۇژگار بوو، رۇژىك لەگەل
 خىزانەكەى دىنە بازار تاۋەكو بۇ جەژنى قورىان دەستە جلى
 جوان بىرن ۋ ۋەك ھەمووان چىژ ۋەربىگرن، رىك دەكەوئ
 كە سەردانى ئەو دوكانە بكەن. لەنىاي جوان زۇر ئارەزووى لە
 دەستە جلىك دەبى، بەلام نرەكەى بۇ باوكى گونجاو نابىت
 بۇيە بە ھەناسە ساردىيەو دای دەنىتەو، مام نازادىش بەلىنى
 پىدەدات لەگەل يەكەم موچەى شوپنى كارەكەى بۇى بكات
 بەدىارى، رۇژان دىت ۋ دەچىت، لە ھەموو مالىك سەرقالى خۇ
 ئامادەكرىدن بۇ جەژن ۋ مالى مام نازادىش خەرىكى پاك
 كرىنەوەى مالىكەيانن. بەلام ئەوان لەكوئ بزىنن ئەو پاك

کردنەوهیه دەبێتە کارەساتی ژیانیان؟ لەکوێ بزائن ئەو جەژنە
 بۆ ئەوان شادی نیه، بەلکوو شینە! بەهەر حال، ئیدی خانمی مأل
 لەکاتی پاک کردنەوهی تەباخی مألەکه بەهەلە غازەکه دەکاتەوه
 و لەبیر دەکات که بیکوژینتەوه، تاوهکو چیشخانە پر دەبی له
 غاز و ئەوان لەبەر ماندوو بونی رۆژەکه هیچ ناگادار نابن، مام
 ئازادیش لەدوای شەکهتی له کارەکهی دەگەریتەوه بەلکوو
 پرووخساره گولەکهی دایکی لەنیا ببینی، خیزانەکهی هەولەدات
 به خیرایی بروت و خواردن دروست بکات تاوهکو
 هاوسەرەکهی به برسیتە نەمینیتهوه، بەلام کاتیک که ناگرەکه
 پێ دەکات هەموو لایەک دەگرتەوه و هەردوو پیرۆزترین
 ئافەرەتەکانی ژیان بەخودا دەستپیریت، دەگاتە بەردەرگا
 جەستە سوتاوی ئەوان دەبینی و بەرگەیی ئەو ئازارە ناگریت،
 مام ئازاد دەستە جلی که کچەکهی پەسەندی کردبوو دەکات
 بەدیاری گۆرەکهی و هەرگیز ناگەریتەوه ئەو مألە، نیستا دەلین
 له ژوریکی بچوک دەژی که من ناگادار نیم چ ژوریکە بەلام
 هەرگیز لەو ساتەوه نیرەیی بەجی نەهیشتووه، هەمیشە لەو
 سوچەیی دوکانەکهم دەروانی که جلکی دلخوازی کچەکهی
 هەلواسرابوو، ئەمە بۆمن هەمیشە ئازاریکی بەسوویه بەلام
 ناتوانم ریگری لی بکەم و له یادگاری کچەکهی دوری بخەمەوه،
 تۆ دەتوانی چی بکەیت؟

-من لەبەر گریان که قسەیهکم بۆ نەدەکرا و ئازارەکهی له
 روحمدا بوو، وتم: من! من نازانم دەبی بیر بکەمەوه دەبی
 چارهیهک بدۆزمەوه!

گهرا مه مالهوه بهلام هرگيز نهو كچه روخوشه نهبووم كه
دايكم دهبيبينيم و هموو گهرا نهوهيهك ماچي رومهتهكاني
دهكردم و دهبوت خودا نهو رووه گهشمت بهئيئيت..

پيم وابي نهماني خيزان گهورنترين كووسپه كه ناتوانيت لهبيري
بكهيت و نازارهكهي بهكس ساريژ ناكريت، نهى من چي
بكهه؟ ئيستنا چ كارايك بهمن دهكروئ؟ پريارم دا برومه خانهي
بهسالداچووان، لهوئ قسم لهگهل بهريوبهر كرد و كارهكانم
ريك خستن، دواتر له گزنگي بهيانيدا له ههمان شوين
چاوهرپي پياوي نازارهكانم كرد، بهدر كهوت بهلام نهمرؤ
شيك پوشتر بوو، رووم گهشايهوه و بهرهو روي چوم بهبي
نهوهي هيچ بلئم وتي: دهمزاني نهمرؤ دببیت و لهتهمهني
كچهكهمداي، بويه ويستم وهك نهو روژانهي كچهكهه دهبيبينيم
توش بمبيني!

-به نازاريكهوه وتم: زور لئيت هاتووه مامه، خووشالم.

چويته باخچهيهك و هموو بهسههاتهكاني بو گيرامهوه و
باسي له نازارهكاني كرد و نهو دهگريا و منيش دهگريام،
شاعير دهلي (تو نازاني نهو دهمهه پياودهگري كهون چ
خهلهليكي تيدايه)، هرگيز نهم دهزاني كاتيك پياويكي بگري
چ ههستيكم دهبي، بهلام هرگيز نهو وهفاداريهه لهبير ناكهم،
هموو همول و مهبهستي خوم بو رون كردهوه كه نهمانجم
نهوهيه زهرهيهك نهو لهو نازارانهي دوور بخمهوه، پيشنياري
خانهي بهسالداچوانم بوكرد هيچ نهبيت لهوئ لهگهل كهسانايك

سەرقال دەبیت، رازی کردنی ئاسان بوو، بەو مەرجهی که
 حەفتانە سەردانی بەکەم.

چەن سالیکی تێپەری و تەنها هەفتەیهک فەرماوشم نەکرد،
 هەینییهک پەپۆهەندیم پۆه کرا و دلە خورپەم بوو، هەستم بەو
 کرد که هەوالیکی خراب دیت، بەداخم که روحی پاکي مام
 ئازاد بەرەو ئاسمانەکان چوو بوو، درەنگ بوو و نەیان توانی
 رزگاری بکەن، ئەوکاتە ئیدی من هەستم بەم جیهانە نەکرد،
 هاوڕێیهکی پر له وانهی وەفا و جوانیم لەدەست چوو،
 روحیکی پاک و بیگەرد ئەم ژيانەیی بەجی هیشت، بانگ کرام
 که نامەیکەم بۆ جی هیلدراوه، وەرم گرت.

سلاو ژیلیا گیان، هەمیشە سوپاس گوزاری تۆم که بەو شیوازه
 میهرەبان بووی لەگەلم و ناگادارم بووی، ئارەزووم بوو
 رۆژانە بتبینم هەمیشە روخساری کچەکهی خۆم له تۆدا
 دەبینی ئەو کاتەیی بەرەورووم هاتیت هەر ئەوکاتە بریارم دا
 هەر چیهک بلئیت بەسەرچاوت بۆ بکەم، من هیچم پێ ناکریت
 له بەرامبەر ئەو روخساره پر خوشەویستیهت جگە لەوهی
 لەودونیاش نرات بۆ بکەم، ئەگەر لەم ژيانەدا کەسانیکی وەک
 تۆ هەبن لەخەمی هەموواندا بن و بەو شیوازه هاوکاریان بن
 بۆ ئاسودەییان، هەرگیز مروقاییەتی نامریت. من له مروقاییەتی
 تۆوه هەستم بەجوانی ژیان کردووه و تۆ جوانترین پەيامی

ژیانم بووی که ناکرئ لهدوای ئهو کهسانهی لهدهستان دان
 ئیمهش بمرین، تاومکو ههناسهیهک ههبییت دهرفتهتیکه تر
 دهبییت.

لهکو تاییدا نوسرابوو کچی من ههمیشه خوشمویستوی.

فرمیسکه کانم پرژانه سهه پهری کاغزهکه، ههموو ئهندامانی
 خانهکه لهدهورم بوون و دلنهواییان کردم، لهراستیدا ئهوکاتهی
 نامهکهم ههنگرت و خستمه گیرفانی پالتوکهمهوه، ئهوکاتهی
 نیگام له یهک بهیهکی نیگای ئهوان گیر بوو، ئهوکاتهی
 گهرامهوه باوهشی میهرهبنای دایکم زور شانازیم بهخومهوه
 کرد چونکه له ژیانمدا مایهی ئومیدی کهسیک بووم..

کوشتنی بی ناگا

له سهردهمیكداین، مروفهكان ههموو خهمبارین. ههر یهكهو
 دهردیك، ههر یهكهو نازاریك، نازاری هیچ كهسینكمان لهوی
 تر ناچیت، بهلام لیره تاكه شنتیک جیی دلخوشی بیت هینشتا
 كهسانیک لهلامان پیمان دملین: ههستت پیدهكهه، لهگهاتم، تیی
 ئهپهرینین.

رهنگه ئههه جوانترین وشهكانیی، كه ههمیشه گویمان لی
 ئهبیت و دهلیین. سانا كچیكي ماندوو و پر له نازاری
 هاوپولمان بوو، ههموو بهیانیهك كه دههاته خویندنغه
 چاوهكانی شاهیدبون شهویکی پر له گریانی بهسهر بردوو،
 ههنگاوهكانی هاواریان دهکرد كه ئیدی توانای رۆشتنیان نیه و
 ئهژنۆکانی زور لهخویان دهکن. بهلام ههرگیز وشهیهکی نه
 دهدرکاند، ماوهی سی سأل بهیهكهوه بووین لهناو یهك پۆلدا،
 جاریک پیکهنینمان لهسهر لیوه تهنكهكانی نهبینی، دهنگیمان
 تهنها لهکاتی ولامی پرسپاری مامۆستای وانهکاندا گوئی لی
 دهبوو، گوئیگرتن لهو دهنگه ناسکهی ئهو بووبوو به خولیا
 بۆمان، بیستنی قاقای پیکهنینیک بووبوو به خهونیک كه وامان
 دهزانی ههرگیز نایهته دی، بهلام لهگهله ههموو ئهوانهش كهس
 نهبوو بلتت ئهم ههموو ساردی و سستیه بۆچی؟ ههندیک جار
 دملیم رهنگه لهبهر ئهوه بووبی مندال بووین و توانامان نهبوو
 لئی تیبیگهین، یاخود رهنگه له گهورهی نازارهکی و ترسناکی
 پیدهنگیهکهی تیگهشتیبین و بویری بیستنیمان نهکردی..

رۆژەکان بۆ هەموومان وەرەسکەر بوون، ئەوەی گۆرابوو
تەنها ئەوەبوو که توێژەرێک هاتبوو قوتابخانەکەمان و سانا
زوو زوو بانگ دەکرا، هەموو فزولی گرتبووینی! ئایا بۆچی
بانگی دەکەن؟ دەبێ هەلەهێ کردبێ؟ یەکی دەبیوت رەنگە لە
رێگەی مالهۆه لەگەڵ کوران قسەهێ کردبێ! یەکیکیتر دەبیوت
رەنگە مۆبایلێان لێ گرتبێ! ئەویتر دەبیوت بابە من دەمزانی
ئەم کچە بێدەنگە کچیکی باش نیە، تەنها وا خۆی پیشان دەدا.

تینەدەگەشتم، چۆن دەکرێ کەسانی خویندەوار بۆ ئاستی ئەو
بریاردان و قسانە نزم ببنەوه! پۆلی یاز دەی نامادەیی قوناغێکی
تەمەنی هیندە بچووک نیە، که مرۆف نەتوانی ت خۆی کۆنترۆل
بکات و لەو باز نە دواکەوتوو ییەهێ هۆش بێتە دەرەوه، ئەوانەهێ
بەو دوا ییە دەم بینی هەمووی جێی پرسیار بوون بۆم، بەلام
نەم دەزانی لەکوێ و لامێک بدۆزمەوه! گرنگترین پرسیارم
سانا بوو، که سانا چی تێ دەپەر ئینیت؟ پرسیارم داوو و لامی
پرسیارەکانم بە دەست بێنم. بۆ دەستکەوتنی و لامە
سەرەتاییەکانم، پرسیارم دا بخوینمەوه، هەمیشە لەپال و انەکاندا
بەدوای دەستکەوتنی باشتترین کتێبەکانەوه بووم، دەمویست
ئەو رەفتارانەهێ رۆژانە بێزارم دەکەن، بەهۆی خویندەنەوه و
فراوان بوونی هۆشیاری مەوه لێیان تێیگەم و بەرگەیان بگرم،
چونکە هەر رەفتاریک هەمیشە برینێکی لە دەروونم دروست
دەکرد.

کۆتا وانەبوو هەموو دانیشتبووین، هاوڕێکانم یەکیکیان قسەهێ
دەکرد و ئەوانی دی دەوریان لێداوو و قاقا پێدەکەنین، منیش

خسریکی خویندنهوهی رۆمانیکی م. موئدهب پور بووم، له هه‌ندیک دێر بزه‌ی ده‌خسته‌ سه‌ر لێوم و له هه‌ندیک دێری دیکه‌دا گریان گه‌رووی گرتبووم. ده‌رگای پۆله‌که‌مان کرایه‌وه و سانا روومه‌ته‌کانی له فرمیسکدا ته‌ر ببوون، ماندوو و شه‌که‌ت هات و چوو ه سه‌ر کورسیه‌که‌ی و سه‌ری خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رامبه‌ری، بێده‌نگ بوو، چیتز نه‌ده‌گریا و هیچ ده‌نگیک له پۆله‌که‌مان نه‌ما، ئه‌و کچه‌ی قسه‌ی ده‌کرد زمانی به‌سترا به‌و بارودۆخه‌، ئه‌وانه‌ی چاوه‌کانیان له پیکه‌نین و دلخۆشیدا ده‌بریسکایه‌وه، ئیستا خه‌م و په‌ژاره‌ت لێ ده‌بینی، سه‌رنجیکی هه‌مووانم دا له ناخه‌وه هه‌ستم به‌ شانازی و ئاسوده‌یی ده‌کرد به‌و میهره‌بانیه‌ی ئیوانمان، ئه‌گه‌رچی سه‌روه‌ له یه‌ک که‌سه‌وه نه‌ده‌هات و که‌س نه‌چوو به‌لای سانادا، به‌لام ئیدی که‌سیکیش نه‌بوو دلخۆشیی، کورسیه‌که‌م جیه‌نیشتم و چووم له ته‌نیشتم سانا دانیشتم و ده‌ستم خسته‌ سه‌ر شانی، سه‌ری هه‌لبه‌ری، چاوه‌کانی هه‌نده‌ به‌ نازاره‌وه ته‌ماشایان ده‌کردم وه‌ک بلێی من تاوانباری ئه‌و ژیانه‌ پیر له ژانه‌ی ئه‌و بووبم، وه‌ک بلێی نازاره‌که‌ی ره‌وانه‌ی روحی من کرابی بیه‌یزبووم، به‌لام ده‌متوانی خۆم کۆنترۆل بکه‌م.

-هیچ نائیم ته‌نها بگری و هه‌ست به‌من بکه‌ که‌ له‌لام، لێرم و نازاره‌که‌ت هه‌له‌گرم..

ته‌نها سه‌یری کردم و خۆی له باوه‌شما جی کرده‌وه، گریا زۆر گریا، ئه‌وکات تیگه‌هیشتم هه‌ندیک جار باوه‌شیکه‌ی پیر میهره‌بانی

کهم نیه، تیگه‌یشتم که هم‌میشه قسه‌کردن خه‌مر هوین نیه،
 به‌لکوو هه‌ندیکجار تهنه‌ا پیویسته بی‌دهنگ بی، بی‌دهنگی
 کاریکی گهور متر دهکات.

ئهو کچیکی زور نهینی پاریز بوو، گهر بتویستایه قسه‌یه‌کی
 لی وهر بگری ده‌بویه زور ماندوو بیی، کچیکی ترساوبوو،
 هم‌میشه نیگاگانی له گوشه‌یه‌ک گیر ده‌بوو و خه‌یالکی دوور
 دهر ویشت که به ژاوه ژاوی ناو پوله‌کش خه‌یاله‌گانی
 نه‌ده‌چرا.

ئیمه دهر باره‌ی سانا تهنه‌ا ده‌مانزانی باوکیکی توندرووی
 هه‌بووه و چهند سالیکی پنیشت مردوو، پیمو‌ابوو ده‌کرا ئه‌وه بو
 ئهو دلخوش‌کهر بی که له مه‌ینه‌تی و سوکایه‌تی رزگاری بووه،
 به‌لام هم‌میشه نه‌مانی باوکیکی درنده‌ مایه‌ی خوشحالی و
 به‌خته‌ه‌ری نیه، له کوتاییدا که‌سینک سایه و سینه‌ره‌ته که له
 خوینی خوته هیچ نه‌بی که ده‌ستت بو ببا جه‌رگی نازاری
 ده‌بی! له وانه‌ی کوتاییدا ماموستا که‌مان نه‌هاتبوو بویه منیش
 له‌لای سانا دانیشتم و بی‌دهنگ بووم، سه‌یریکی کردم وتی.

-نامه‌وی جیی به‌زه‌یی بم.

-هیچ که‌س جیی به‌زه‌یی نیه، به‌لام مروقه‌کان به‌ته‌نه‌ا ناتوانن
 هیچ نازاریک تیپه‌رینن، گهر هاو‌رازیکیان نه‌بی.

-ئیمه نه‌مان بوو، هم‌میشه نازار که‌مان تهنه‌ا خومان چیشتمان
 و تالاه‌که‌مان خوار ده‌وه، تا ئه‌وه‌ی که دایکم به‌رگه‌ی نه‌گرت،
 منیش که نازانم ئه‌مه مردنه یان ژیان!

-سانا سهیری دهورو بهرت بکه، هه موومان هه لگری نازاریکین، به لام رهنکه هاوشیوهی یهک نه بین، هه رکهس به جوړیک بیبهزهی ژیانى بینووه، لیره نه گهر ژیان نه بهزینی خراب نه شکیی! نه گهر به هیز نه بی خراب ویرانت دهکات. من هه تاوه کوو نیستا نازانم که گرفتی تو چیه، به لام دزمانم گهر دهر د هه بی دهر مانیش ده بی، گهر کیشه هه بی چار سه ریش ده بی.

-جانان مروّف که له نارامیدا بی جیوازه له وهی که له نازار دایه، بیر بکه وه کچیک له ۱۳ سالی باوکی دهری، له ۱۵ سالی به شووده ری، دواى تهنه ههفته یهک به بوختانیک بتگه ریننه وه، ئاخر کچیک تهنه ۱۵ سالی هیشتا چی له ژیان گه یشتوه که هه له بکات! من هیشتا چاوم نه کردبو وه له نیو شهرى خیزان په روره بووم، هه نه وه ندهی گهره بووم به شوودرام و دواتر بووم به یاسی بنه ماله! دوو سال به سه ر نه دوخه تیپه ریوه نیستاش به نمونهی کچیکى لکه دار نه هینریمه وه که خوّم نازانم تاوانه کهم چیبوو! ده لاین دایکم له خه می من نه خوشکهوت و مرد. له ماله خالیکم وهک خویان وتنهى بو خزمه تکاری بر دراوم و له خیری خویان بو خویندم نه نیرن، نیستا نه کری پیم بلنی کی خه میکی هینده سهخت هه لنه گری؟ به چهند هاو راز نه نازاره نه بریته و کامه دهرمان بو نه م دهرده به سووده؟ رهنکه چار سه رییک هه بی به لام درهنکه، درهنکه بو ساریژ بوونی نه هه موو برینه، من تهنه چاوه ری پی رووداویکم که دلنیام روژیک رووده دات، نهوکات کو تا هه ناسه ی ئاسوده نه کیشم..

لهو رستهیهی کۆتایی تینهگهشتم، بهلام ههستم به ترسیکی زۆر کرد. ئەو رۆژه و رۆژانی دواتر ههمیشه چاوم لهسەری بوو و ریگم دەدا تەنها خۆی قسە بکات، پرسیار بکات و ولامی خۆی بداتەوه، تەنها دەمویست ئەو ئالۆزیهە میشکی بهینیتە سەرزاری. ئەو باسی ئازاری دەکرد من باسی ئومیدم بۆدەکرد، ئەو مردنی له میشک بوو من دەمویست خۆشەویستی ژیانی لا دروست کهم، هەرچەن بۆ من کاریکی ئاسان نەبوو هینده گهوره نەبووم له ههموو شتیک تیگم، بهلام هەتا ئەو شوینەیی پیم دەکرا ئەمویست له لای ب، نازانم که دەمویست بۆخۆمی بسەلمینم مروقایەتی ماوه، یان بۆ ئەوی بسەلمینم دەکری ژیان مروقایی جوانیشی پیشان بدات.

رۆژیک هاته ژوورەوه، یهکهەم جار بوو ددانه ورده سپی و جوانهکانی ببینن، یهکهەم جار بوو پیکەنینیکی هینده جوان لهسەر لێویکی تەنکی ئال ببینم، هاته لام زۆر بهسەر سورماوی تەماشام دەکرد!

-جانان پەتی درۆ کورته، مروقایی بۆ هەرقسەیهک که دهیکا زۆر به خراپی باجهکهی وەردهگری!

جاریکی تر رستهیهکی وت که من نهینیهکانی پشتیم نهدهزانی، بهلام دوباره تەنها گویم بۆگرت. ئەورۆژه زۆر به خوشحالی ریگهی مالهوهی گرتەبەر، له دواي رۆژانیکی زۆر منیش بۆ جاریک له ئەو بیخەمبووم، تاوهکوو ئەوهی سبهی گهرامهوه قوتابخانه لافیتەیی مردنی قوتابییەکیان دانابوو، دلم داخواریا که نزیک بومهوه (سەنا، قوتابی قوناعی پینجەم، بهکارهساتیکی

دلتەزىن مائىلوايى لىكردىن). خراپترىن و پىر ئازارترىن دىرى
ژيانم بوو كە خوئىندىبىتمەو، چوومە بەر دەرگاكيان ديار بوو
كە خوى كوشتبوو، ئەو ئەنجامى دا، كۆتا ھەناسەى
پىرئاسودەيى خوى ھەلمزى، بۆ ھەمووان دەرکەوت كە لە
تەلاقدانى خەتابار نىيە و ھەلەيەكى نەكردووە! كۆمەلگە بوون
بە بكوژى دايك و كچىك، كچىك كە ھەموو رۆژىك
دەكوژرا، لەراستىدا كاتىك بىتەويت سزاي كەسەك بەدى و بىي
بە ئازار لەدلىيا بە خۆكوشتن نا، ئەو ھەنا كە گەنجى سەردەم بە
ئاسانترىن رىگاي دەر بازبوونى دەزانن، بەلكو دەكرى بە
بەھىزبوون و سەرکەوتن ببىت نە ژانى دلى كەسانىك،
خۆسەلماندن و خۆخۆشويستن باشترىن تۆلەكردنەوھىيە،
مروڤ بوونەوھرىكى سەيرە، ئەگەرچى خاوەن ھزر و ھۆشە،
بەلام ھەرگىز نازانىت ئەنجامى وشەكانى چى دەبى، رەنگە
ھاندانى كوشتنى كەسەك بىت، رەنگە ھۆكارى خۆكوشتنى
كەسەكى دىكەبىت، ئىمە قسە دەكەين و كەسەكى دىكە دەكەين
بەقوربانى.

چی بچڻیت ئهوه دهوریتهوه

روژڻیکی زستان بوو. جادهکان بهستبوویان، به ئهستم چهند کهسڼکت دهبنی له دهرهوه پیاده بوايه، نازمهلهکان گرمولهیان کردبوو لهپهنا دیوارهکان و به مههستی ئهوهی به توکی خوین گهرم ببنهوه، بالندهکان بویری ئهوهیان نهبوو بفرن، گهلاکان بهرگیکی تهنکی شهختهیان گرتبوو، ههموو شونینیک شهخته و قوراو بوو، منیش به پهله دهمویست چهند پارچه نانکی گهرم بو ژهمی بهیانی ببهمهوه و لهگهله خیزانهکهم قاوولتیهک بکهین، مندالهکانیش چاوهریبوون خیرا بگهریمهوه و بهره قوتابخانه بهرییان بکهیم. نزیکي نانهوا خانهکه بوومهوه پیاویکم بینی خوی بچوک کردبووهوه له سهرامندا خهریکبوو دهییهست. سلوم لئی کرد، خیرا خوی قیت کردهوه و ولامی دامهوه، به مانای ئهوهی ریزی گرتووم و که من تپهیریم و ئاورم دایهوه دهبنیم دیسانهوه به لاوازی خوی بچوک کردهوه، زور دلگران بووم بوئی، چووم نانهکهم کری و ئهم جاره دوو پارچهی زیاترم خسته سهرامنهکان.

کاکي نانهوا: بهرهکهنتان تپکهوی، ئیشهلا مندالهکان گهورهبوون و پتویستیان بهوهیه خواردنی زیاتر بخون.

منیش بزهیهم کرد، نا مامه گیان، مندالی ئهم سهردهمه له خواردنی بیسود و زیان بهخشه ناماده کراوهکان زیاتر کوا دهرانن ناخواردن و چیژی پارچه نان چیه؟ خوا بیکاته قسمهت میواندار ئهبین.

ئیدی ملی رینگەم گرتە بەر و دیسانەوہ پیرە پیاوم بینی،
چەمبەمەوہ :سلاو بابە گیان.

بە نووزەہیەکەوہ-سلاو رۆلە؟

-دەلیم ئەمڕۆ گەلێ ساردە، پیم خۆشە میوانی من بیی ناكری
لیرە ناتوانم جیت بەیلم، تەکا ئەكەم لەگەلم وەرە تەنھا ئەمڕۆ بۆ
سبەینی خودا دەرگایەكمان لێ ئەكاتەوہ.
ئیدی پیرە پیاو هیچ پینداگیریهکی نەكرد چونكە بەراستی
سەرمايهکی تاقەت پروكین بوو و نەهێ ئەتوانی بەرگە بگرنیت،
لە دەرگام دا و خیزانەكەم دەرگاگەهێ كردەوہ و سەیری كردم و
لیم تیگەیشت و بەخیز هاتنیکی گەرموو گوری میوانەكەهێ كرد،
چەن هەستەم بە شانازی ئەكرد ئەوكاتە، ئەگەرچی لە سەرماو
سۆلەیهکی وەھادا و میوانیک بە بی ناگادار كرددنەوہ، بەبێ
ئەوہی خیزانەكەم ناگاداربێ میوانیک لەگەل خۆم دەبەمەوہ و
بەبێ هیچ پرسیار كرددنیک یارمەتیدا تاوەكوو بردیە ژوووری
میوانەكە و چایەکی گەرم و پەنیر و ھەرچی خوا كرددبیتتە
قەسمەت بۆ ئەو بەیانیه لەسەر سینیهك رازاندیەوہ، ھینای و
قەرمووی كرد؛ بابەگیان بەفرموو نان بخۆ و وادانی مائی خۆتە.

لەسەر ئیزنت ھاوسەرەكەم لیرەهێ تا مائی خەسوم دەچم و
دیمەوہ، مائی دایکی من دوو مأل لەولا تری ئیمەوہ بوون،
چوووبو دەستتیک جلی باوكمی ھینابوو تاوەكو ئەو پیاوہ
پۆشاكەكانی لایبا و ئاسودە بێ، دواتر چووہ ئاشپەزخانە و ھیچی
نەوت، زۆر سەرسام و خۆشحال بووم، ھەمیشە دەمزانی
ھاوسەرەكەم خانمێکی خانەدانە بەلام ھەرگیز نەمەدزانی بەو

شیوهیه میهر مبانه، به‌وایدا چووم: خانم بۆ ناپرسی ئەم پیاوه کتیه هیناومه؟

-چونکه دهزانم که کاریکی ههله ناکهی!

-به‌لام هه‌ر ده‌بی پرسی؟

بزه‌یه‌کی دل‌رفینی کرد، ددانه ورده‌کانی وه‌ده‌رکه‌وت و وتی: ئیستا ده‌پرسم ئەم میوانه کتیه که هه‌رگیز نه‌مبینه‌وه؟

منیش هه‌موو شتتیکم بۆ گئیرایه‌وه و دواتر وتم نازانم که چی ده‌بی، به‌لام ئەمرۆ زۆر ساردبوو نه‌مه‌ده‌توانی به‌و شیوه‌یه جیی بیلم، ناخر چون ئەکرئ منداڵ به‌خنیو بکه‌یت و به‌و شیوه‌یه له کۆلان بمینیته‌وه!

-ره‌نگه‌ خاوه‌ن خیزانیش نه‌بی! با له‌خۆمانه‌وه بریار نه‌ده‌ین و با ئەمشه‌و تئیه‌ری، سبه‌ی بیرى لى ئەکه‌ینه‌وه. تو به‌ته‌ن‌ها جیی مه‌هینله. برۆ به‌لای میوانه‌که‌مانه‌وه با هه‌ست به‌ نارمه‌حتی نه‌کات.

چوومه‌ نزیکى میوانه‌که دانیشتم و بینیم پیره‌ پیاو فرمیسک ئه‌ریژئ، پرسیم چی‌بووه؟

-ئه‌گه‌ر قوربه‌سه‌ر و ده‌ر به‌ ده‌ر نه‌که‌رامایه‌ نه‌ئه‌بووم به‌ ئه‌رک به‌سه‌ر که‌سه‌وه، من شه‌رمه‌زارم، بریا رووداو‌ه‌کان به‌م شیوه‌یه نه‌بو‌نایه، مرۆف له‌ پرئیکا هه‌چی له‌ده‌ست نامینئ و له‌ناو ئه‌چی.

منیش دهستم لهسەر ږانه باریک و لاوازهکانی دانا و وتم من وهک باوکی خۆم تهماشام کردی و نهرکی منداله لهم سهرما له سۆلهیه ئاگاداری باوکی بی، تکا نهکهم ریگه بده چارهیهک بدوزمهوه و توش ئاسودهبه.

-نهگس خاوهن موچهی خۆم بوومایه، بی شک یهکبک له کورهکانم دهیانگرتمه خۆ و ئاوام بهسەر نه ئههات، بهلام ئیدی هس کهس که بوون به خاوهن مال و مندالی خویان بیر له دایابیان ناکهنهوه، ههتاوهکو خویان پیر نهین و گرفتاری دهستی مندال نهین و نهوکاته بارودۆخی منیان بیر وهبیر دیت، وهک چۆن من نیستا باوکم بیر دیتهوه، درۆ نهوو چی بچینی نهوه نه دوریتهوه!

منیش نهمويست دلی بدهمهوه، وتم ههموومان ههله نهکهین و درهنگ به ههلهکهمان نهزانین، لهم قسانه بووم له دهرگا درا و دایک و باوکم هاتن و سهیریکی هاوسهرهکهم کرد و سهری جولاند تیی گهیاندم که نهو پی و تون بین و کهمیک لهگهل میوانهکهمان دانیشن. له دلوه جاریکی تر ههستی شانازی کردم بو دروست بوو، باوکم چهندین بابتهی باس کرد و وهک هاورییهک مامهلهی لهگهل دهکرد تاوهکو خیزانهکهم نانی نیوهرووی ئاماده کرد و بهیهکهوه نانی نیوهرومان خوارد، باوکم خولکی مالهکهی کرد و که بچیته مالهکهی و بهیهکهوه یاری تاولی و دویمینه بکهن و کات بهسەر بیهن و مامه پیرهش لهبهر زوری کردنهکهی باوکم قبولی کرد، بوو به شهو و پهیههاندیم به هاورییهکهوه کرد که کهسیکی وام بینیه و هیچ کهسی نیه و

بیرۆکه‌ی خانە‌ی بە‌سالا‌چوانی پێ‌دام و که‌ باشتر وایه‌ بی‌بهنه‌ ئه‌وێ و له‌وێش خزمه‌ت ئه‌کری. ئه‌گه‌ر چی بۆ مرۆف که‌ خاوه‌نی ماڵ و منداڵ بێ و ره‌نجی کێشابه‌یت بۆ گه‌وره‌کردنیان، هه‌رگیز خانە‌ی بە‌سالا‌چوان په‌ناگه‌یه‌کی ئارامبه‌خش نییه‌، وه‌لێ له‌وه‌ باشتره‌ له‌ جاده‌کان بمینیته‌وه‌. بۆ به‌یانیه‌که‌ی چوومه‌ ماڵی باوکه‌م و ته‌واوی بابته‌که‌م باسکرد، و تم‌ بیرۆکه‌یه‌کی وا هه‌یه‌، باشتره‌ له‌وه‌ی له‌و سه‌رمایه‌ی زستان و له‌ گه‌رمای هاوین بێ ماڵ و جێی. دووپاتم کرده‌وه‌ که‌ کێشه‌مان نیه‌ گه‌ر بیکه‌ین به‌ ئه‌ندامێکی خێزانه‌که‌مان و سه‌ربه‌ر زمان ئه‌کات که‌ له‌لامان بمینیته‌وه‌، به‌لام ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پێ باشتربوو که‌ خانە‌ی بە‌سالا‌چوان په‌ناگه‌ی بێت. ئیدی که‌وتینه‌ ری و گه‌یاندمه‌ جێی مه‌به‌ست و زۆر سوپاس گوزارم بوو و له‌ کۆتاییشدا وتی ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وێ منداڵه‌کانه‌ت نرخه‌ت بزانه‌ن سه‌ره‌تا نرخه‌ی باوکه‌ت بزانه‌، ئه‌وه‌ی بۆ باوکه‌تی ئه‌که‌ی ئه‌ر که‌ به‌لام منداڵه‌کانیشته‌ له‌تۆوه‌ فێر نه‌بن، تۆ باوکه‌ت له‌سه‌ر ده‌سته‌ت دابنێی ئه‌وان تۆ ئه‌خه‌نه‌ سه‌ر چاوه‌کانیان، زۆر دلم پیر بوو بۆی، په‌شیمانی له‌ چاوه‌کانیدا دیار بوو، خه‌مباری له‌ ده‌نگیدا دیار بوو، به‌لام هه‌وڵی ده‌دا سوپاسگوزاری و ئارامگری خۆی پیشان بدات، که‌ گه‌ر امه‌وه‌ ده‌سته‌کانی دایک و باوکه‌م ماچ کرد و دووباره‌م کرده‌وه‌ که‌ هه‌میشه‌ من خزمه‌تکه‌ری ئه‌وان ئه‌بم و نرخه‌ی هه‌بوونیان ئه‌زانم.

بريار نيه هميشه ناراسته ژيانی تو روو له نزاربی

نانيا کچی بچوکی مالهوره بوو، کچيکی بيدهنگ و خوراگر بوو، همولی ددا نهوهی کهسانی دیکه دلخوش دهکن نهو بیکات، هميشه ويستی کهسانی دهوروبهري له پيش ويستهکانی خویهوه بوو. روژانی قوتابخانهی به سهرکهوتوویی دهبری، هرچهنده که له خهم و پهژارهیهکی زوريشدا دهژیا، همموو کاتهکانی تاقیکردنهوهی به گریان و خهم بهري دهکرد، بهلام سهرکهوتوو دهبوو و خيزانهکهی شانازيان پیوه دهکرد، نانيا هرگيز بهختههر نهبوو، هرگيز هستی به ناسودهی نهدهکرد، هميشه هستی به بوشاييهک دهکرد له ناخیا نهی نهزانی نهو بوشاييه بهچی پر نهينتهوه، کاتهکانی زانکوی هاتن و هیوادار بوو لهگهل چوونه زانکو خهم و پهژارهی برهويتهوه، بهلام هيندهی نهبرد بيهيو بوو، ناخر نهو پيوابوو زانکو شوینی کهسانی ژير و روشنبيره، زانکو کومهلیک گهنجی تيگهپشتوو بهیهکهوه کودهکاتهوه که له کوتاييدا بتوانن بين به روآيهکی بهسود بو نيشتيمان، بهلام وانهبوو لهکاتی کوبونهوهی قوتاييان هر يهکهيان به باسکردنی کهسيکهوه خهريک بوو، يهکيکیان له کچيکی دهبروانی و دهیوت: هيلين تهماشا نهوه رنگی جلکه، توخودا من له بازاری کونهفرۆشهکه پيشکشم کهن به دیاری وهری ناگرم!

یەکیکی دیکەیان: سەیری ئەو کورە بیستومە نامەیی بۆ چەند کچ ناردوو و قسەیان پێ وتوو.

لە دەرەو قوتابییهک دەبینیت ئەو ساردیەیی دەخواتەو قوتوو مەکی لە جیی خۆی جی دەهێلێ، یان ئەو ژمە نیومرۆیەیی لەگەڵ هاورییانی نۆشی دەکات و بە پیکەنین و راگۆرینەو لەگەڵ هاورییانی ژمە خوارنەکەیی پر چیژتر دەکات، پاشماوەکەیی جی دەهێلێ بۆ کارمەندەکانی ئەو. راستە کە ئەو ئەرکی ئەوانە بەلام نێمە کە دەبوا یە کۆمەلێک گەنجی روژنێر و تیگەیشتوو بین و مروڤ دوست بین، بۆچی پاشماوەکانی نێمە کەسانێکی ماندوو کۆی بکەنەو؟ لەکاتی کدا خۆمان پر وزە و لەشساغین! لەناو پۆلەکاندا، مامۆستایان ماندوو نەناسانە دینە هۆلەکانی خویندن و وانەکان دەلینەو، بەلام چەن قوتابییهک بەبی رژیمە دینە ناو هۆلەکانی خویندن وەک ئەو یە کە گرنگ نەبی بەلایان کێ لە ژورەو یە. ئەمانەو هەزاران هۆکاری تر هەبوون کە ئانیایان وەرمز ئەکرد لە خویندنی زانکۆ. ئەو بیروکانەیی دەربارەیی زانکۆ هەیبوون تەنها فانتازیابوون و خەیاڵێکی خاوبوون، هەرگیز هیچ شتیکی وا نەبوو کە وینای بۆ کردبوو، چوار سالی زانکۆی بە ییھواییەکەیی دیکە بەرێکرد و سەرەرای ئەو یە کە دەوترا کوا دامەزراندن؟ لەکوێ کاریک هەیی بۆتو کە نافرەتی؟ دەی بخوینە و لە کۆتاییدا لەمالی هاسەرەکت دامەزرێ، یاخود ببە بە قاپشۆر لە چیشخانەکەیی دایکت. هەموو شتیکی بۆنی رەشبینی و بۆنی ئازاری لێ دەهات، بەلام ئەو بەهێزو خۆراگر بوو، روژان هات و چوو ئانیاش نەوستانا هەولی دا فیری دوورومان بیی لەمالەو و

دراوسنيکاني خوی رازی کردبوو له کارهکانی، هر رۆژو کەسنيکی دیکه‌ی نوێ دههات و پارچه قوماشيکی دههينا و کەسنيکی تری دهناسی، بۆ ئهو پيی وابوو باشتهر په‌نگه رۆژيک له ريگه‌يه‌که‌وه دابمه‌زري، پيی وابوو ئه‌گه‌ر په‌يه‌هنديه کۆمه‌لايه‌تیه‌کانی فراوانترين ئه‌وا هه‌لی دامه‌زراندنی زياتر ده‌بيت. رۆژيک خانميک ديت و نانياش وهک هه‌ميشه جوانترين جوړی مه‌سکی بۆ ده‌دوورئ و ئیدی ئه‌و خانمه هه‌ميشه ده‌گه‌ر ايه‌وه، تاوه‌کو رۆژيک نانيا ده‌بينئ زۆر لاواز و په‌نگ زه‌رد و خه‌مباره، ده‌پرسی: چيته خاتون گيان؟ وهک جار هه‌کانی پيشوو هه‌ست به‌ خۆش‌حاليت ناکه‌م، خوا نه‌خواستنه‌ ناساغي؟ ئه‌گه‌ر نا من پارچه‌کانم ده‌به‌مه‌وه که‌ی چاک بویته‌وه ده‌گه‌ر ئيمه‌وه.

-خاتوون په‌يه‌هندي به‌وه نيه، ته‌نها که‌ميک خه‌مبارم.

-ده‌کړئ بپرسم بۆچی؟

-دياره که‌ دايکم لاواز بووه و چه‌ند رۆژي پيشوو بر دومانه بۆ نه‌خۆشخانه و ده‌بئ نه‌شته‌ر گه‌ری بۆ بکړئ، داها تي ئيمه‌ش هر هينده‌يه بگه‌ينه کۆتا رۆژه‌کانی مانگ، باوکم ۲۰۰ هه‌زاري خانه‌نشينی وهر ده‌گړئ و منيش وا به‌م دوورو مانه هه‌ول ده‌دم ژيانمان ئاسانتر بکه‌م، ئه‌مه مانای ئه‌وه نيه که‌ من سوپاس گوزار نه‌بم، نا، هه‌ميشه سوپاسگوزاری په‌روه‌دگارم ئه‌وه‌تا له‌شی من ساغه و خويندتم ته‌واو کردووه و گه‌ر خودا يار مه‌تی ده‌ربئ و ده‌رگای خي‌ر به‌روماندا بکاته‌وه ئه‌وا بي خه‌م ده‌زين ئه‌گه‌ر نا هر چاره‌يه‌ک ده‌بي.

-وتت که خویندنت ته‌واو کردوه، چ به‌شیک؟

-به‌ئی، به‌شی ژمیریاریم ته‌واو کردوه، به‌لام کاریکی گونجاوم ده‌ست ناکه‌وئ.

-زۆر خه‌بارم بۆ حالی دایکت، به‌راستی هیوادارم به‌زووترین کات شتیکت ده‌ست که‌وئیت.

ئانیاش سوپاسی ده‌کات و پئی ده‌لئیت دوای پینچ رۆژیتیر بگه‌ریته‌وه بۆ ئه‌و پارچانه‌ی که له‌لای داینابوو بۆی بدووری.

رۆژمه‌کانی زۆر سه‌خت بوو، هه‌موو کاتیک له‌خودا ده‌پارایه‌وه ریگیه‌کی پیشان بدات، به‌لام هیوایه‌کی زۆری به‌ په‌روه‌ردگار هه‌بوو، کارمه‌کانی ده‌کرد و دایکی ده‌ینالاند، باوه‌شی پێدا ده‌کرد و ده‌یوت: دایکه گیان به‌رگه‌ بگه‌ره، ره‌نگه‌ خودا یارمه‌تیمان بدات، تکایه به‌رگه‌ بگه‌ره، له‌به‌ر من که هیچ ریگیه‌کم نیه. دایکه براكانم خودا لئیان خوشبئ قسمه‌تیا نهبوو بین به‌ گه‌وره‌ی ماله‌که‌مان، خوشکه‌که‌شم وا خۆی له‌ بارودۆخیکه که‌س ناتوانئ داوای یارمه‌تی لئیکات، وا بارودۆخی باوکی لاوازم ده‌بینی. تکا ده‌که‌م هاوکاریم بکه به‌رگه‌ بگه‌ره، هه‌نسکی ده‌دا و دایکیشی فرمیسکه‌کانی یه‌ک به‌ دوای یه‌ک ده‌هاتنه‌ خوارمه‌وه، شوکرانه‌ی خودایان ده‌کرد و داوای یارمه‌تیا نده‌کرد.

ئیدی ئه‌و چه‌ند رۆژه‌ تپیه‌ری و خاتونه‌که هاته‌وه، به‌لام ره‌نگه ئه‌وه فریشه‌ی رزگارکه‌ر بووبئ بۆ ژیا‌نی ئانیا و خیزانه‌که‌ی، جلوبه‌رگه‌کانی وه‌رگرت و له‌گه‌ل پێدانی ده‌ست هه‌قی ئانیا پارچه وه‌رقه‌یه‌کی پێدا، ئانیا وتی ئه‌وه چیه؟

خاتونهکه وتی: خاوهنی کارخانهیهک داوای فەرمانبهری کردبوو بۆ بهشی ژمیریاری، منیش لهتۆ باشترم شک نهئهبرد که کهسکی لیهاتوو دهر بکهوئ له کاردا، بۆیه باشتر وایه برۆیت بهلکو گونجا و توانیت کار بکهیت.

ئانیا زۆر خوشحالبوو و فرمیسکی سوپاسگوزاری و دلخۆشی دهرشت.

رۆژی دواتر چوو شوینی مهبهست، ریگاکان و یاساکانی کارهکیان پینی وت، سهپشکیان کرد لهوهی که دهمینتهوه یان دهروات. چهند رۆژی مؤلتهیان پیندا که کاربکات و نهزمونی بکات دواتر بریار بدات، ئیدی کاری کرد و رهنگه لهبهر نهوهی زۆر چاوهریی کاریک بووبی، یان لهبهر نهوهی نهو پیشهیه بوو که چهند سال بۆی خویندبوو، بهلام خوشهویستییهکی زۆری بۆ کارهکی ههبوو، ههر زوو لهگهڵ هاوپیسهکانی ئاشنایهتی دروست کرد و بوون به هاوپیسهک بهیهکهوه، بهردهوام بوو له کارهکی، بهلام دهستی ههلهنگرت له کاری دوورومانهکهی. نهو کچیکی هینده به هیزبوو که بهتهواوی کارهکانی رابگات و تهنانهت کاری مالهوهشی دهکرد و خواردنیشی دروست دهکرد، تاوهکو موچهیهکی باشیان پیندا و توانی هاوکاری دایکی بکات. که دایکی نهشتهرگری کرد، بۆنهوهی له کارهکی دانهپری داوای له خوشکهکی کرد ئاگاداری دایکیان بن، دایکی بارودۆخی باشتر بووبوو و ورده ورده لهسایهی کچه بههیزهکیان کهوتبوونه ژیانیکی تا رادهیهک بی خهمهوه. ههمیشه دایکی نهیوت من پیم وابوو که کورمهکانم نهمان ئیدی

ئىمە داھاتويەكى رەش چاۋەرئىمانە، بەس سوپاس خودايە كە
كچىكت پى بەخشىن لە چەندىن كور بەھىزتر بىت، ئانىاش
دەبوت دايكە ئەگەر ھەموو شتىك بوخودا لىنگەرىين ئەو
بەندەكانى خوش دەۋىت، ھىچكات لە تەنگانەدا جىيان ناھىلى.

كۆتايى



نه بووه ژيان هه‌ميشه يه‌ک ره‌نگ بئ
ئهم‌رۆ به‌ خه‌م‌يک به‌رئ ده‌که‌يت

به‌لام

به‌يان‌يه‌ک له‌گه‌ل خه‌نده‌کان ده‌سته‌پي‌ده‌که‌يت